



Rector wil mobiele studenten

In het interview dat Veto vorige week met rector André Oosterlinck had, geeft het hoofd van de K.U.Leuven tekst en uitleg bij de gebeurtenissen van de laatste weken. Oosterlinck reageert openlijk op de commentaren van academisch personeel en studenten die in de media te lezen waren. Van daaruit heeft hij het over zijn verhouding tot de studenten in het algemeen.

Zo blijkt de rector tevreden over zijn contacten met hen en ook over de studentenvertegenwoordiging klaagt hij niet: "LOKO zorgt altijd voor een goede input". Toch plaatst hij ook vraagtekens bij die vertegenwoordiging: "Zoals het nu

verloopt is het immers niet geweldig representatief."

Als sterke man van de universiteit spreekt Oosterlinck ook over zijn strategieën om de positie van de K.U.Leuven te consolideren. Nauw samenhangend daarmee stelde hij een wensenpakket samen met het oog op de nakende verkiezingen. De rector wil mobiele studenten en een goede regeling voor de studiebeurzen. Daarbij staat hij als vanouds achter de belangen van zijn eigen Alma Mater.

Lees meer op pagina 8 en 9

Mee op visite

Vanaf volgend academiejaar zullen ook studenten zetelen in visitatiecommissies. Op die manier zullen ze mee de kwaliteit van de opleidingen aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen beoordelen. Momenteel gebeurt dit enkel door 'externe deskundigen'.

Een student die in aanmerking wil komen, moet wel aan een aantal voorwaarden voldoen zoals de gevisiteerde opleiding volgen of gevolgd hebben en ervaring kunnen voorleggen in advies- of beslissingsorganen binnen de opleiding of een instelling. De student is gebonden door beroepsgeheim en dient zich aan een deontologische code te houden. De eigen instelling bezoe-

ken is dan ook toegestaan, mits de nodige discretie aan de dag wordt gelegd. De financiële vergoeding is voor studenten dezelfde als voor de deskundigen zodat studenten in elk opzicht volwaardig deel uitmaken van de visitatiecommissies.

"Studenten zullen oog hebben voor de kwaliteit van het lesgeven zelf en het gebruikte cursusmateriaal. Een meerwaarde met de huidige commissies, die zich concentreren op de inhoud en de aanwezige expertise," aldus Lien Keulemans, VVS-vertegenwoordiger voor LOKO.

Lees meer op pagina 3



(foto Olivier Leirs)

Verder in dit nummer:

- De hoogmis van de K.U.Leuven 3
- Vanderpoorten en haar rugzak 4
- Beperkingen voor KotNet 5
- Obscure burens bij de EU 7
- Terugblik op theaterfestival 10
- Sobere schetsen 11
- Dood van het studentenleven 13
- Humor en beeldspraak 16

Studenten aller faculteiten: stem!

Misschien heeft u liever dat we er nog even over zwijgen, maar het academiejaar zal niet meer zo lang duren, de examens komen eraan. Gelukkig mag er nog aan leuke dingen gedacht worden, zoals wie ons volgend jaar gaat animeren met spetterende kringactiviteiten. De nieuwe presessen werden afgelopen week verkozen, of beginnen deze week aan hun propagandaronde.

Want er wordt heel wat gedaan in de kiesweek en het codewoord lijkt gratis te zijn. Hongerigen werden gespijsd, verveelden werden geamuseerd, maar vooral de dorstigen werden gelaafd. Stemmen krijg je zichtbaar door de stem eerst te smeren met wat gerstennat. Tijdens en tussen de botsauto's, salsa-lessen, barbecues, zakkenlopen en Kill-Bill premières door, werden er massa's gratis pinten uitgedeeld. Bij Ekonomika

alleen al, waar er 5 ploegen opkwamen, zouden er 21.000 gratis pintjes gedronken zijn. Als uw kater al over is, leest u dan verder in dit nummer over de absurditeit van namen, de bestaansredenen van lolploegen, reglementen en frivoliteiten die u gemist heeft als u vorige week niet in Leuven was.

Lees verder op pagina 12

(advertentie)

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal
1 Spaans premier **2** Daar - Meisjesnaam - Hoger onderwijs **3** Dat is Peter Evrard **4** Cartoon-tekenaar - Bakkes **5** Drankje - Parkeermanagement Nederland - Per express **6** Frans lidwoord - Meisjesnaam - Meditatie **7** Spoedig - Gek **8** Voor vrouwen die willen urineren op festivals **9** Fries water - Tekens - Muziek-noot **10** Land in Midden-Oosten

Verticaal
1 Duw - Maffen **2** Slee - Meisjesnaam **3** Vloeibaar familied - Rondhout **4** Eiland - Cowboygereedschap **5** Hint - Plaaggeest **6** Raadsel - User Interface Design **7** Argument - Meisjesnaam **8** Onder voorbehoud - Gek **9** Speelgoed - Verongelukte prinses **10** Dieren die vernielen - Herkauwer

OPLOSSING

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	W	A	S	H	I	N	G	T	O	N
2	A		M	S	N		L	O	R	E
3	T	C		A	T	H		M	E	E
4	E	R	E		R	A	F		N	R
5	R	U	S	L	A	N	D	S		K
6	P		P	E	N	D	E	L	E	N
7	A	H		S	E	B		A	M	A
8	R	A	P		T	O	B		S	L
9	T	A	A	L		E	E	K		L
10	I	J	S	K	O	N	I	N	G	I

Dries De Smet

LEZERSBRIEVEN

*Veel bla bla,
weinig boem
boem*

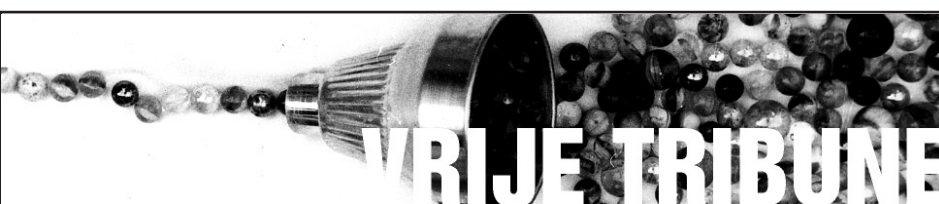
Het Liberaal Vlaams Studentenverbond kante zich in haar standpunt 'Geen communistische censuur' tegen het overplakken door de Actief Linkse Studenten (ALS) van affiches van Farma met vrouwen in badpak. Hierop kreeg het LVSV, meer bepaald ondergetekende, kritiek van communisten die blijkbaar wel voor communistische censuur waren te vinden, dit in Veto van 20 april.

Een kort woordje over moeilijk geformuleerde verwijten van de auteur van *De klucht van Cleppe*. Wat de auteur wil zeggen, is dat alles politiek is, namelijk genderlijnen, klasse, volk en individuele preferenties. Volgens de auteur moet de politiek, het beleid zich dus met alles bezighouden, wat dus een totalitair regime inhoudt. Inderdaad is dit een zeer socialistische stelling. Dit theoretische model is tegengesteld

aan het liberale model. Het socialistische model gaat er vanuit dat de meeste individuen onkundig zijn en slechts enkelen in de wieg gelegd zijn om te leiden. Vandaar ook de onduidelijk geformuleerde uitlatingen van de auteur die zich wellicht als een verheven leider beschouwt. Het liberale model gaat daarentegen van het tegenovergestelde uit, namelijk dat de meeste individuen kundig zijn en slechts uitzonderingen helaas onkundig, alsook dat elk individu meestal best zelf zijn eigen keuzen maakt en daarvoor geen leiding nodig heeft. Beide modellen zijn theoretisch verdedigbaar, maar de realiteit heeft ondertussen uitgewezen wat het beste model is waarnaar moet worden toegewerkt.

Pieter Cleppe
Voorzitter LVSV-Leuven

Met deze reactie beschouwt de redactie de discussie als gesloten.



VRIJE TRIBUNE

Studenten bio-ingenieur klagen werkwijze toekenning vakken aan!

De nieuwe vakken van eerste bachelor werden begin februari vacant gesteld en worden rond deze periode toegewezen. Elke faculteit die vakken vacant verklaart, stelt daartoe een beoordelingscommissie samen die advies geeft over de toewijzing van de vakken. De commissies stellen dossiers op per kandidaat en geven advies aan de Bijzondere Academische Raad (die jaarlijks vergadert op het juni-conclaf). Deze bestaat uit de rector, het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) en de decanen. De beoordelingscommissies worden samengesteld door de faculteit zelf, het GeBu kan eventueel beslissen een gemengde beoordelingscommissie op te richten als het gaat om vakken die aan meerdere faculteiten gegeven worden.

De 'bijzondere' beoordelingscommissies die werden opgericht voor de vakken van de Faculteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen (FLTBW), zijn samengesteld uit een grote minderheid van mensen uit deze faculteit ten opzichte van de Faculteit Wetenschappen. In het huidige systeem hebben de meeste vakken van eerste kan een nummer van de Faculteit Wetenschappen en valt de aanstelling van een prof dan ook onder hun bevoegdheid. Omdat er bij de doorlichting van de FLTBW door de visitatiecommissie werd aangeraden in de basisvakken het bio-ingenieursaspect meer aan bod te laten komen en de eigen expertise zoveel mogelijk te benutten, werden zelf synopsissen samengesteld en kregen alle vakken van de bachelor bio-ingenieurswetenschappen dus een nummer van de faculteit. Dit zou volgens de regels impliceren dat de FLTBW de toewijzingsbevoegdheid over deze vakken krijgt. De samenstelling van de huidige 'bijzondere' beoordelingscommissies geeft echter aan dat het aanstellen van de gepaste lesgevers dus niet door de onderwijsprogrammerende faculteit gebeurt. Wij zijn het hier niet mee eens. Met de bachelor-master hervormingen had de samenstelling van de beoordelingscommissies volgens ons ook herbekeken moeten worden, wat niet gebeurd is.

Vice-rector Langouche beweert dat de onderwijsprogrammerende faculteit los moet gezien worden van de organiserende of aanstellende faculteit. Het is volgens hem immers een ongeschreven traditie dat de basisvakken van de ingenieursfaculteiten gedoceerd worden door de Faculteit Wetenschappen. Hij beweert dat er een grijze zone is in de regelgeving omtrent de aanstelling van professoren voor bepaalde vakken, maar dat dit probleem opgelost kan worden door de 'tradities' na te leven.

De studenten stellen zich daarom de vraag of het een goede evolutie is deze 'grijze zone traditie' te behouden, terwijl de laatste jaren zoveel vernieuwingen worden doorgevoerd die juist de afbouw van zulke tradities vragen. Daarbij komt nog dat er voorbeelden zijn van vakken die traditioneel onder de beoordelingscommissie van de FLTBW vallen en nu tegen alle 'tradities' in plots onder de bevoegdheid van Wetenschappen komen. Het reglement is nochtans zeer duidelijk en bevat dus geen grijze zones. Zou het bijgevolg geen betere 'traditie' zijn de regels na te leven?

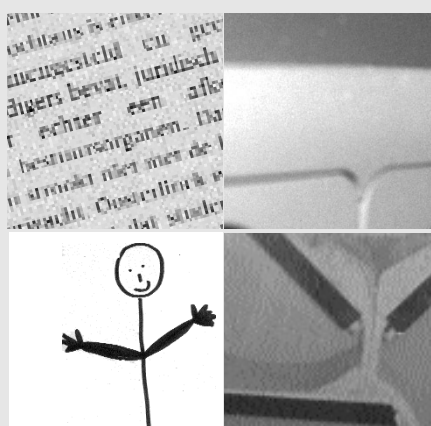
Werkgroep Onderwijs LBK

Veto zoekt studenten die willen meewerken als

Schrijver

Cartoonist

veto@veto.be



Lay-outer

Fotograaf

Gezocht: doorlichters

Zoals vorig jaar in het Structuurdecreet door de Vlaamse regering werd beslist, maken vanaf volgend academiejaar ook studenten deel uit van de visitatiecommissies. Deze commissies 'bezoeken' om de acht jaar de opleidingen aangeboden aan de verschillende Vlaamse Hoger Onderwijsinstellingen en evalueren de kwaliteit ervan.

Ben Deboeck

De commissies zijn samengesteld uit externe deskundigen en leveren openbare rapporten af over de kwaliteit van een bepaalde opleiding aan verschillende universiteiten of hogescholen. Op deze manier leggen de instellingen publiekelijk verantwoording af over het behaalde niveau. In 2001 werd de eerste visitatieronde voltooid nadat zowat alle academische opleidingen voor een eerste keer bezocht waren. Sinds 2002 loopt de tweede ronde van onderwijsvisitaties. Momenteel worden onder andere geschiedenis, psychologie, wiskunde, economie en wijsbegeerte onder de loep genomen.

Vanaf volgend jaar visiteren dus ook studenten mee. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) werkte een voorstel uit rond de opname. Dit voorstel moet nu naar de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA)

voor goedkeuring, waarna de regeling normaalgezien vanaf volgend academiejaar in werking kan treden.

Staat

Om in aanmerking te komen, moet je als student aan een aantal criteria beantwoorden. Logischerwijze moet je lid zijn van de opleiding die gevisiteerd wordt of de opleiding voltooid hebben, maar nog steeds student zijn. Indien het om een unieke opleiding gaat, dien je een voldoende verwante opleiding te volgen of gevolgd te hebben. Als visiterende student moet je minimaal zestig studiepunten — één academiejaar dus — van de richting vergaard hebben. Daarnaast telt ook je vertegenwoordigende ervaring. Je moet namelijk lid zijn of geweest zijn van relevante advies- of beslissingsorganen binnen de opleiding of binnen een instelling. Uiteraard moet je ook in staat zijn een objectief en deskundig oordeel te vellen over een opleidingsprogramma.

Verder is de kandidaatstelling vrij aangezien de zware criteria reeds een aanzienlijke schifting doorvoeren. Een centrale commissie, die de goedkeuring moet krijgen van de Algemene Vergadering van VVS, zal vervolgens de kandidaten selecteren. Deze commissie zal bestaan uit vijf leden — een student uit elke associatie, tevens drie hogeschool- en twee universiteitsstudenten

— en mag geen leden van de Raad van Bestuur van VVS opnemen. Deze twee maatregelen om te vermijden dat de samenstelling van de commissie de machtsverhoudingen binnen VVS zou weerspiegelen.

Discreet

VVS draagt zo minstens drie kandidaten voor; de eigenlijke visiteur en minstens twee opvolgers voor het geval de student wegvalt door een externe reden of uit de visitatiecommissie wordt gezet omwille van disfunctie op inhoudelijk of deontologisch vlak. De bezoekende student is namelijk onderworpen aan een deontologische code.

Het bezoeken van de eigen instelling is toegestaan, maar de student wordt verondersteld dit discreet te doen. Dat dit wordt toegelaten hoeft niet te verwonderen, aangezien binnen een visitatiecommissie de meeste 'externe' deskundigen met een instelling verbonden zijn. Aangezien al de leden echter van een verschillende instelling afhangen — of werkelijk extern zijn — wordt het risico van 'voortrekkerij' gecompenseerd. Een visiterend student wordt ook financieel als volwaardig lid van de visitatiecommissie erkend en ont-

vangt bijgevolg een zelfde vergoeding als de overige leden per opdracht.

Men kan zich uiteraard de vraag stellen of de opname van studenten in evaluerende organen een echte meerwaarde betekent aangezien de overige leden elkaars mogelijke subjectiviteit reeds corrigeren door de pluriforme samenstelling van de commissie. Lien Keulemans, LOKO-vertegenwoordiger bij VVS, verdedigt de beslissing om studenten mee de kwaliteit van de opleidingen te laten beoordelen. "Het is een positieve evolutie omdat studenten de opleiding vanuit een ander perspectief zullen benaderen dan de overige leden. Die andere leden concentreren zich namelijk in de eerste plaats op de inhoud van de opleiding en de aanwezige expertise, terwijl studenten eerder oog zullen hebben voor de kwaliteit van het lesgeven zelf en het gebruikte cursusmateriaal. Op deze manier dragen studenten bij tot een vollediger doorlichting van de opleiding."

www.vvs.ac
www.vlir.be
www.vlhora.be

STAL LANCEERT WEBSTEK EN ONTHULT NIEUW LOGO

Zalig, zalig, zalig de associatie

Het was de hoogmis van de Associatie K.U.-Leuven afgelopen woensdagmiddag in Leuven. Terwijl de K.U.Leuven voorzag in een academische zitting, maakte de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) van de gelegenheid gebruik om de studentenvertegenwoordigers van de twaalf hogescholen en de K.U.Leuven een eigen programma aan te bieden met een opmerkelijke toelichting van de gedelegeerd bestuurder Frank Baert.

Kris Malefason

De EHSAL, Hogeschool Sint-Lukas Brussel, Hogeschool voor Wetenschap & Kunst, IRIS Hogeschool Brussel, Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende, Katholieke Hogeschool Brussel, Katholieke Hogeschool Kempen, Katholieke Hogeschool Leuven, Katholieke Hogeschool Mechelen, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen, Lessius Hogeschool, K.U.Brussel en K.U.Leuven met de KULAK ondertekenden op 10 juli 2002 de oprichtingsakte van de vzw Associatie K.U.Leuven. Hiermee liep de Associatie K.U.Leuven vooruit op de decretale bepalingen die in april 2003 bekrachtigd werden inzake de herstructurering van het hoger onderwijs. Het decreet vertaalt de Bolognaverklaring in een eigen Vlaamse regelgeving.

Paraplu

Intussen fuseerden EHSAL, de Katholieke Hogeschool Brussel en de IRIS Hogeschool Brussel tot de Europese Hogeschool Brussel en in september 2003 is ook Groep T Hogeschool Leuven tot de Associatie toegetreden. Sedert december is de K.U.Brussel geen lid meer van de associatie-vzw. Het decreet van april 2003 stelt dat een associatie tussen hogescholen en universiteit, slechts uit één universiteit kan bestaan. Wel is er overleg en een nauwe samenwerking op het gebied van onderwijs, onderzoek, enzovoort, tussen de Associatie K.U.Leuven en de K.U.Brussel. In het Vlaamse onderwijslandschap is de Associatie K.U.Leuven de grootste met 70.050 studenten. Onder de Leuvense paraplu schuilen meer dan veertig procent van de studenten uit het hoger onderwijs.

De StAL maakte van de gelegenheid gebruik om haar studentenvertegenwoordigers naar Leuven te lokken met

een vullend middagprogramma. De StAL vertegenwoordigt de hogeschool- en universiteitsstudenten in de Raad van Bestuur van de Associatie K.U.Leuven. Tevens wil ze informatie bieden aan haar leden en functioneren als een overlegorgaan. In deze Raad van Bestuur die 26 leden telt, zetelen twee studenten met adviesrecht. Een student als vertegenwoordiger voor de universiteitsstudenten, de andere voor de hogescholen.

De studentenvertegenwoordigers die na de speech van rector Oosterlinck aanwezig waren, kregen eerst een toelichting over de Associatie door Frank Baert. Baert is de gedelegeerd bestuurder van de Associatie. "De algemene doelstellingen van de Associatie K.U.Leuven zijn onze internationale concurrentiepositie te vergroten, het geheel meer aantrekkingskracht te geven en de nationale systemen op elkaar af te stemmen," zegt Baert. "Concreet willen we tegen 2010 een systeem opzetten van herkenbare en gelijkwaardige graden, een onderwijssysteem dat gebaseerd is op twee cycli. Daarnaast willen we een creditsysteem laten gelden, waardoor behaalde credits — of punten — voor vakken ook elders gelden."

Efficiënt

In haar werking bestaat de Associatie K.U.Leuven uit stuurgroepen die hoofdzakelijk dienen als instrument om een grotere betrokkenheid te scheppen tussen de leden van de associatie of om belangrijke thema's te behandelen die de associatie aanbelangen. Ook de studenten kunnen deel uitmaken van deze stuurgroepen. Baert beklemtoont overigens het belang van de studenten en hun participatie tot het bijdragen van de slaagkansen van de diverse organen. "De studenten in de StAL moeten de nodige initiatieven nemen bij de samenwerking binnen de associatie en zijn zeker een meerwaarde," zegt Baert. Tevens betreurt Baert de oncomfortabele positie van de K.U.Brussel die voorlopig geïsoleerd staat en niet opgenomen kan worden binnen de bestaande associaties. "Ook aan een nauwe samenwerking en overleg tussen de vijf associaties onderling, de Vlaamse Interfacultaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) moet in de toekomst

gesleuteld worden," zegt Baert.

Woensdagmiddag werd de webstek van de StAL officieel voorgesteld, samen met het nieuwe logo van de StAL. Peter Vlietinck, voorzitter StAL: "De meest opvallende pagina's zijn het forum en de documenten-pagina, omdat deze pagina's de communicatie en efficiëntie binnen onze studentenraad bevorderen. Zo kan ik het voorbeeld van de nota over het *blackboard* aanhalen. Dit is een discussienota die op de agenda staat van de aanstaande Algemene Vergadering. Opdat de studentenraden deze of ander nota's zouden kunnen voorleggen aan hun vertegenwoordigers of leden is de webstek een broodnodig instrument. Opmerkingen kunnen ook steeds rechtstreeks op het forum geplaatst worden, zodat er tijd gewonnen wordt voor efficiënte vergadermomenten."

Meer info over de Associatie K.U.Leuven vindt men op www.associatie.kuleuven.be en meer info over de StAL op stal.aait.be en later op www.stal.ac, maar deze laatste url is op dit moment nog niet actief.



(foto Olivier Leirs)

“De beste oplossing voor het kind”

Terwijl een kiesploeg de Dekenstraat ontruimt na een dagje propaganda, stappen wij de Gaston Eyskens-aula binnen om er te luisteren naar Marleen Vanderpoorten. Ze zal het hebben over *Inclusief onderwijs*, maar neemt toch even de tijd om dat project te kaderen in haar – felbesproken – onderwijsbeleid.

Liesbet Bex & Caroline Kippes

Vlaanderen biedt onderwijs van hoge kwaliteit. We dragen kennisoverdracht hoog in het vaandel en dat loont in de internationale statistieken. Maar onze kinderen zitten helemaal niet graag in de schoolbanken. Dus wil minister Vanderpoorten in de toekomst werk maken van het welbevinden op school.

Ook Inclusief onderwijs zou kunnen bijdragen tot dat welbevinden, maar het project hoort toch eerder thuis onder de noemer ‘Gelijke Onderwijskansen’(GOK). Er werden de laatste jaren reeds inspanningen gedaan voor anderstaligen en leerlingen die omwille van socio-economische redenen een leerachterstand opliepen. Scholen kregen om deze leerlingen te kunnen helpen GOK-uren toegewezen. Maar ook zogenaamde ‘kansrijke’ kinderen kunnen om diverse redenen een leerachterstand hebben. Voor hen riep minister Vanderpoorten de Zorg-uren in het leven. Elke school kan nu dus een zorgcoördinator aanstellen die erop toeziet dat alle kinderen dezelfde onderwijskansen krijgen.

Inspanningen

Iedereen tevreden, zou je denken. Maar wat is nu ‘Inclusief onderwijs’? Kinderen met een mentale of fysieke handicap of met leerstoornissen vragen specifieke begeleiding en worden daarom meestal doorverwezen naar het Buitengewoon Secundair Onderwijs (BuSo). Die extra begeleiding zorgt ervoor dat ook deze kinderen een kans krijgen. Inclusief onderwijs houdt in dat leerlingen die vroeger werden doorverwezen naar het BuSo, op een school in hun buurt les zullen kunnen volgen. Dat vraagt om grote inspanningen van de school en de leerkrachten. Maar ook leerlingen en ouders zullen tijd nodig hebben om aan deze nieuwe situatie te wennen. Naast tijd moeten de scholen uiteraard ook de middelen krijgen om de leerlingen die extra begeleiding, en dus gelijke kansen te bieden.

Maar hoe kan je Inclusief onderwijs linken aan het welbevinden van onze leerlingen? Kinderen gaan niet meer graag naar school omdat ze te weinig schouderklopjes krijgen en te vaak te horen krijgen dat ze falen. In de lagere school ervaren onze kinderen weer succes dankzij differentiatie,



(foto archief)

hoekenwerk en andere inspanningen. Echter in het eerste middelbaar is de pret er af en worden onze pubers al snel schoolmoe.

Rugzakje

Inclusie zal daar niets aan kunnen veranderen. Wel zal de school een minder vervormde spiegel van de maatschappij kunnen tonen. Maar net als de trotse vader in het publiek die avond, vragen velen zich af of Inclusief onderwijs succeservaringen kan bieden aan kinderen die het moeilijker hebben dan hun klasgenootjes. “Er is niet één oplossing voor alle kinderen,” stelt minister Vanderpoorten.

Maar minister Vanderpoorten benadrukt dat we “al doende leren” en dat Inclusief onderwijs slechts “stap voor

stap” tot stand zal komen. Verder betreurt de minister het feit dat ze steeds het verwijt krijgt te willen besparen. Dat is niet zo, verdedigt ze haar beleid, “We moeten zoeken naar de beste oplossing voor het kind.” Voor een kind dat vanuit het BuSo de stap zet naar Inclusief onderwijs belooft Vanderpoorten dat “dat rugzakje aan middelen” mee zal verhuizen.

“De discussie wordt niet altijd zuiver gevoerd”

Bovendien wijst de minister erop dat in het verleden de stap naar het BuSo misschien iets te snel werd genomen en “een kind in het Buitengewoon Secundair Onderwijs is nu eenmaal duurder.” Maar het is niet haar bedoeling het BuSo af te schaffen. “Ik ben geen voorstander van Inclusief onderwijs, maar wel van meer inclusie waar mogelijk.” Door een nauwere samenwerking zullen de scholen beter kunnen oordelen of inclusie mogelijk is.

Inclusief onderwijs is een gevoelig onderwerp en de discussies zijn vaak erg emotioneel. Daarom is Inclusief onderwijs ook niet de topprioriteit van minister Vanderpoorten. “We mogen geen doorbraak forceren. De discussie wordt niet altijd zuiver gevoerd omdat we moeten werken met emotionele ouders, strakke structuren en mensen die bang zijn hun job te verliezen.” Eerst moeten alle discussiepartners overtuigd worden van het nut en de meerwaarde van dit project.

Inclusie kan een verrijking zijn voor alle betrokkenen, en waar een wil is, is een weg. Maar minister Vanderpoorten beseft dat ze scholen niet kan dwingen mee te werken. Sommige leerkrachten zullen inclusie ervaren als een extra stressfactor. De toekomst van inclusief onderwijs blijft dus nog “eventjes” onzeker. “De afronding van deze discussie zal nog niet voor de volgende legislatuur zijn,” vreest Vanderpoorten.

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Nu toch numerus clausus in Wallonië?

Vorige week was veel te doen om een — al dan niet geheim — regeerakkoord dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde moest regelen. In dat akkoord werden echter ook nog afspraken gemaakt over een numerus clausus voor Franstalige studenten geneeskunde. In de periode 2004-2010 zal er jaarlijks maar plaats vrijkomen voor 700 artsen of 420 Vlaamse en 280 Waalse artsen. Om deze reden voerde Vlaanderen reeds in 1997 een toelatings-examen geneeskunde in, Wallonië hield het op een — inmiddels alweer afgevoerde — proef na het derde jaar.

Blijkbaar werd bij de regeringsonderhandelingen van vorig jaar bereikt dat de Franse Gemeenschap het aantal beginnende geneeskundestudenten zou trachten in te tomen. In ruil zou Wallonië een groter deel van de zevenhonderd artsen mogen afleveren. Het is evenwel afwachten of er nu ook werkelijk een numerus clausus komt in het zuiden van het land, gezien de felle tegenstand bij de Waalse politici en universiteiten. Vorige maand nog kwamen in Brussel 1.200 studenten, ouders en docenten, inclusief de rectoren

van de ULB en de UCL betogen voor een versoepeling van de numerus clausus en de contingentering.

Meer en minder geld voor zware uitrusting

De doelstelling indachtig tegen 2007 drie procent van het bruto regionaal product aan onderzoek en ontwikkeling te besteden, maakt de Vlaamse Regering voor 2004 14,2 miljoen euro extra middelen vrij voor zware wetenschappelijke infrastructuur aan de universiteiten. Europa hinkt namelijk erg achter vergeleken met de V.S. en Japan, waar respectievelijk 2,6 en drie procent van het BBP naar onderzoek en ontwikkeling gaat. In Europa is dit slechts 1,9 procent. Bovendien dreigde Vlaanderen ook in Europa af te glijden indien niet dringend werd geïnvesteerd in zware apparatuur.

Toch zorgt het extra geld voor een wrange bijmaak aangezien in 2003 25 miljoen euro werd begroot voor onderzoek en ontwikkeling en beloofd was eenzelfde inspanning te herhalen dit jaar.

Van Camp en Witte volgen op

Rectorsverkiezingen komen dezer dagen meermaals in het onderwijsnieuws. Als het niet gaat om een Leuven exemplaar dat de regels wijzigt, dan gaat het wel om echte verkiezingen. Het is namelijk de beurt aan de Vrije Universiteit Brussel om een rector te verkiezen. Klinkt spannend, ware het niet dat er eigenlijk slecht één kandidaat is en dat is dan nog de huidige rector, Benjamin Van Camp, die zijn mandaat graag met vier jaar verlengd wil zien. In Brussel wordt namelijk nog steeds gestemd over een verlenging als was het een eerste verkiezingsdeelname. Bespottelijk uiteraard.

Naast het creëren van de functie vice-rector Studentenbegeleiding, hoopt Van Camp de komende vier jaar de invoering van een tweejarige master voor alle opleidingen te realiseren. Veel opleidingen, niet anders aan de K.U.Leuven, zouden immers graag tweejarige masters onderwijzen aangezien dit in de rest van Europa het geval is en men vreest dat onze diploma's als minderwaardig zullen worden beschouwd. Ook wordt gesteld dat het steeds moeilijker wordt de alsmaar toenemende hoeveelheid kennis in een termijn van vier jaar over te brengen. Vooral

wetenschappelijke opleidingen halen dit aan als argument om er een jaartje aan te breien.

Ook Els Witte, Van Camps voorganger en ere-rector van de VUB, is verkiesbaar. Witte duwt namelijk bij de opvolgers de Brusselse sp.a-Spirit-lijst voor het Vlaams parlement.

Nieuwe top voor Sora

Vorige vrijdag werden Els Van de Beek en Michael Erkens verkozen tot respectievelijk voorzitter en vrijgestelde van Sociale Raad-LOKO voor volgend academiejaar. Van de Beek is momenteel reeds lid van de Alma-stuurgroep en de Raad voor Studentenvoorzieningen voor Sora. Naast de rectorverkiezingen die er volgend jaar aankomen wacht de nieuwe Sora-ploeg ook een grote uitdaging op het gebied van de hangende hervormingen in de sociale sector.

(bd)

Lekkende emmer als wapen tegen zware gebruikers

Vanaf deze week tot het einde van het academiejaar houdt LUDIT een experiment op een deel van KotNet. Alle gebruikers krijgen een vast volumekrediet en eens dit opgebruikt, kom je op smalband terecht. Verder zou een nieuwe technologie van Telenet mogelijk met zich meebrengen dat binnen een aantal jaar alle modems op KotNet moeten worden vervangen.

Ben Deboeck

Na analyse van de downloadstatistieken concludeerde LUDIT dat slechts vijf procent van de gebruikers gemiddeld de helft van het totale downloadvolume voor zijn rekening neemt. Anderzijds downloadt 95 procent van de gebruikers minder dan vier gigabyte per maand. Rekeninghoudend met deze gegevens start LUDIT vanaf deze week een experiment met downloadbeperkingen op KotNet/Telenet, het meest belaste netwerk.

Aanraking

Meer specifiek wordt 'upstream segment negen' als proefkonijn gebruikt. Op dit segment dat de meeste problemen oplevert, zitten ongeveer duizend gebruikers. Het experiment loopt tot het einde van het academiejaar en afhankelijk van de resultaten wordt het systeem waarschijnlijk uitgebreid naar het volledige KotNet/Telenet.

De geteste techniek maakt gebruik van het 'leaky bucket

systeem'. Gebruikers die onder het experiment vallen, zullen voortaan een absolute volumelimiet van vier gigabyte per maand krijgen of omgerekend 136 megabyte per dag. Je gebruik wordt om het kwartier herbekeken en van je krediet afgetrokken. Is je krediet volledig opgebruikt, dan word je op smalband geplaatst en heb je nog enkel toegang tot een beperkt aantal LUDIT-servers zoals Toledo en LUDIT-Webmail. Niet elke byte wordt echter aangerekend. Tijdens de daluren tussen één en zeven 's nachts worden ze zelfs niet geteld. Daarbuiten, de piekuren, is een byte gewoon een byte en wordt zo aangerekend.

Als de analyse die LUDIT maakte klopt, zou 95 procent van de gebruikers geen hinder ondervinden mocht het experiment algemeen ingevoerd worden. De andere vijf

procent zal echter snel in aanraking komen met de grens van de 136 megabyte daags en gedwongen worden voortaan 's nachts te downloaden. Tussen één en zeven wordt hun verbanning naar smalband immers opgeheven. Op deze manier komt tijdens de piekuren extra ruimte vrij voor de 'gewone' gebruikers.

Tien

Jonas De Meulenaere, ICT-vertegenwoordiger van Kringraad, treedt de LUDIT-analyse bij: "Met een commercieel (basis)-abonnement krijg je wel tien gigabyte per maand, maar de mensen die enkel chatten, e-mail versturen en af en toe iets downloaden, zullen hier geen problemen van ondervinden. De limiet wordt een stukje

naar beneden gebracht, maar de gewone gebruiker zal er niets van merken."

Keerzijde

Naast de nieuwe techniek om zware downloaders op andere gedachten te brengen, valt nog ander nieuws van het KotNetfront te noteren. Het contract met Telenet wordt namelijk net als vorig jaar opnieuw met een jaar verlengd onder dezelfde voorwaarden. Dit betekent dat er geen nieuwe aansluitingen bijkomen op KotNet/Telenet. Met UPC lopen de onderhandelingen nog, maar normaalgezien moet KotNet/UPC de lichte stijging alleen wel aankunnen.

Verder zou Telenet een nieuwe technologie genaamd DocSys willen invoeren. DocSys zou de kabel efficiënter maken door de capaciteit ongeveer te verdubbelen. Keerzijde van deze techniek is dat ze gebruikmaakt van een ander type modem. Indien KotNet/Telenet in de toekomst dus gebruik zou gaan maken van DocSys, iets wat trouwens Telenet beslist, zou dit bijgevolg betekenen dat alle huidige modems moeten worden vervangen. Dit is alvast niet voor volgend jaar, gezien de verlenging. Wat daarna staat te gebeuren, is voorlopig nog onduidelijk en geheel afhankelijk van Telenet.

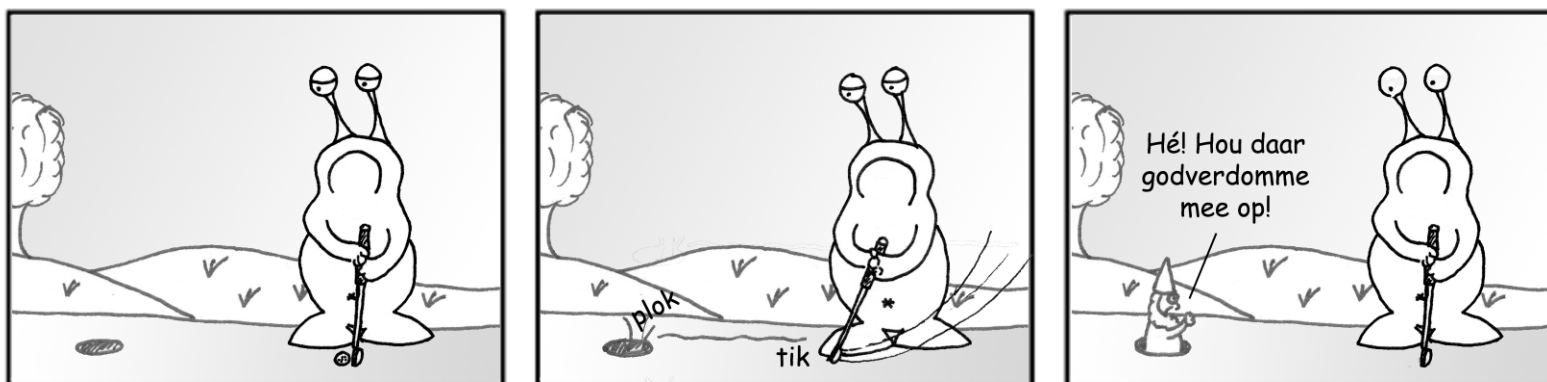
Als je wil weten hoeveel je al gedownload hebt, gebruik dan de downloadmeters die je op de inlogpagina terugvindt. Langs dezelfde weg kun je terugvinden of je op telenet-sg-9 zit en dus onder het experiment valt.



(foto archief)

Freddy

door Sh3L14C



www.shellac.be

NSV! mag voorlopig nog in lokalen van K.U.Leuven

Sinds vorige week woensdag kan niemand het nog ontkennen: het Vlaams Blok is een racistische partij. Volgens het Gentse hof van beroep zette het Blok op een "ontegensprekelijk en systematische wijze aan tot vreemdelingenhaat". Het Vlaams Blok heeft echter beslist om naar Cassatie te stappen en dat schort de veroordeling voorlopig op. Een mogelijke repercussie van deze uitspraak is dat samenwerking met het Vlaams Blok ook strafbaar wordt. Dat kan gaan van de drukker van partijpamfletten tot de krant waarin het Blok adverteert.

Om dezelfde reden riep PregoSMS, de studentenbeweging van Spirit, de K.U.Leuven op om de Nationalistische Studentenvereniging (NSV!) niet langer in haar lokalen toe te laten. Als argument daarvoor haalt PregoSMS aan dat de NSV! als officiële studentenorganisatie van het Blok geldt. Totnogtoe schermde de K.U.Leuven steeds met het argument dat de NSV! een democratische organisatie is. Volgens PregoSMS kan die redenering nu niet langer volgehouden worden.

In een reactie hekelde de NSV! "de heksenjacht die vanuit politiekcorrecte hoek wordt georganiseerd". "De NSV! heeft in de bijna dertig jaar van haar bestaan nog nooit een klacht

wegens overtreding van de racismewet ontvangen, eenvoudigweg om niemand de NSV! van racisme of discriminatie kan beschuldigen". Daarnaast voelt de NSV! zich ook helemaal niet aangesproken door het Gentse arrest. Ze beweert namelijk een strikt partijpolitiek onafhankelijke studentenorganisatie te zijn.

Vooral dat laatste argument kan wel enige nuancering verdienen. Er bestaan toch wel enkele duidelijke parallellen tussen de NSV! en het Vlaams Blok. Zowel Hans Verreyt, de voorzitter van NSV!-nationaal, als Jürgen Brancaert, de preses van NSV!-Leuven, waren in het verleden al kandidaat voor het Blok. Diezelfde Verreyt roept op zijn webstek (www.hansverreyt.org) de slogan 'Eigen volk eerst' uit tot één van zijn aandachtspunten. In *Vrij Vlaanderen*, het magazine van de Vlaams Blok Jongeren, wijst Filip Dewinter er overigens zelf op dat Karel Dillen vers bloed voor het Blok bij de NSV! zocht.

De K.U.Leuven reageert ondertussen voorzichtig. Bij studentenbeleid weerklinkt het argument dat er inderdaad geen directe band bestaat tussen de NSV! en het Blok. Door de opschorting van het arrest is er strikt genomen juridisch nog helemaal niks gebeurd. Mocht Cassatie de veroordeling bevestigen, dan zal de K.U.Leuven zich "zeker over de uitspraak buigen".

Wim Gemoets

Wie zijn ZAP, AAP/BAP en ATP?

De redactie zoekt iedere week naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van praktische, kritische als informatieve aard zijn. Deze week vroegen we ons af wat al die vreemde afkortingen zoals ZAP, BAP en ATP betekenen.

Net zoals het leger of een ministerieel departement is de K.U.Leuven een grote organisatie waar mensen hun rang en functie in moeten kennen. De 7.483 mensen die aan de K.U.Leuven werken (cijfers 2002) — we laten de universitaire ziekenhuizen hier even buiten beschouwing — zijn natuurlijk niet allemaal prof. De 1.373 professoren vormen het zelfstandig academisch personeel (ZAP). 86 procent van hen is mannelijk. Een derde is ouder dan 55, wat betekent dat in de komende acht jaar ook een derde van het professorenkorps zal moeten worden vernieuwd. Dat vormt momenteel ook de grootste uitdaging van het personeelsbeleid.

Bij het ZAP zijn de verschillende graden in opklimmende volgorde: docent, hoofddocent, hoogleraar en (buiten)gewoon hoogleraar. De meeste proffen beginnen als docent en kunnen dan tijdens hun loopbaan bevorderd worden tot een hogere graad. Voor die bevorderingen bestaan beoordelingscommissies die de geleverde onderwijs- en onderzoekstaken moet evalueren. Jaarlijks vindt zo'n bevorderingsronde plaats. De verschillende graden hebben verder gevolgen voor de verantwoordelijkheden die de professoren kunnen opnemen en voor hun loon.

Daarnaast is er de grote groep van het assiterend academisch personeel (AAP) en het bijzonder academisch personeel (BAP). De AAP'ers zijn met 871, iets meer mannen dan vrouwen. Ze worden voor hun loon door de universiteit zelf gefinancierd omdat zij

meestal ook het ZAP bijstaan in hun onderwijstaken. Ondertussen werken zij dan ook aan hun doctoraat, waar ze minstens de helft van hun tijd aan moeten besteden.

De 3.396 BAP'ers vormen de grootste groep aan de universiteit, maar zijn zeer heterogeen samengesteld. Zo worden ook gastprofessoren aan de K.U.Leuven als BAP'ers beschouwd. Meestal zijn het echter onderzoekers die werken in het kader van onderzoeksprojecten. De K.U.Leuven ontvangt meestal ook specifiek geld voor deze projecten, in tegenstelling tot het AAP waardoor zij ook deze BAP'ers kunnen aanwerven. Ook doctoraatsstudenten die werken met een beurs en daarom geen door de K.U.Leuven betaalde assistent zijn of ook na hun doctoraat onderzoek blijven doen (post-doc mandaat) zijn BAP'ers.

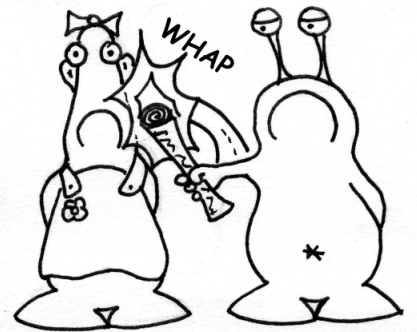
Tot slot is er het administratief en technisch personeel (ATP). Zij behoren niet tot het 'academisch personeel'. Het zijn de 2.598 vrouwen (57 procent) en mannen die deze universiteit doen draaien. Het gaat heus niet alleen over secretaresses en klusjesmannen. Het gaat ook over de vele medewerkers bij de ondersteunende diensten van de faculteiten en de centrale organen.

(tl)

Zelf een interessante vraag? Mail ze naar: vraag@veto.be.

Freddy leest Veto, u toch ook!

... en ge kunt er
geweldig goed
uw vrouw mee afkloppen...



(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?

Kondig het gratis aan in de

e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>



COLUMN

Kerktoeren

Woensdagmiddag half twee. Zoals op hun website staat aangegeven, opent LUDIT na een middagpauze opnieuw zijn deuren. Het geschikte moment voor mij om die cd-rom op te halen die daar al een tijdje op mij licht te wachten. Ik zoek de weg op, spring op mijn Harley Trapson en zoef naar de Willem de Croylaan. De uitgestippelde weg leidt mij tot over de ring, de psychologische barrière voor de Leuvense centrumstudenten. Even diep inademen en dan erover, we leven nog.

De weg gaat steeds maar door. Even vrezen we dat we al lang voorbij LUDIT gereden zijn, maar dan zien we de spoorweg die in de wegbeschrijving stond. Ik moet rechts, zeg ik luidop. Ik stal mijn fiets bij het gebouw voor Informatica. Binnen is er niemand. De trap op dan maar en de gang door. Vragen aan iemand daar. Links en dan nog eens links. Ik kom uit in een hal waar iemand de drankautomaat bijvult, maar waar geen secretariaat te vinden is. Voorwaarts dus.

Ik zoek naar een teken van leven in de wirwar van gangen, hoor enkel het harde klakken van mijn hakken op de tegelvloer. Doemscenario's knappen in mijn brein als luchtbellen in kokende erwtensoep. Ben ik hier alleen? Ik verwacht achter elke hoek twee meisjes te zien staan die mij uitnodigen om met hen te komen spelen. For ever and ever. Sinds *The Shining* voel ik me nergens meer veilig.

Uiteindelijk is het geen dode tweeling, maar een vriendelijke vrouw die ik tegen het lijf loop. Ik ben al niet meer bij LUDIT, zo blijkt, ik moet op mijn stappen terugkeren. Gelukkig heb ik ook daar weer geluk: een zo mogelijk nog vriendelijkere dame brengt me naar waar ik moet zijn. Ik krijg de cd-rom, betaal en sta terug voor de helse opdracht mijn weg terug te vinden. En dat lukt me verbazingwekkend! Ik moet niet zoeken, vind meteen mijn weg en kom uit waar ik mijn fiets heb achtergelaten. Zeg nog eens dat vrouwen geen oriëntatievermogen hebben. Blijkbaar toch iets geleerd in twaalf jaar scouts. Victorie!

Te vroeg gejuicht natuurlijk, wat had u gedacht. Overtuigd van mijn succes en mijn onfeilbare interne kompas, denk ik een shortcut te kunnen nemen. Ik hoop om minstens tien minuten vroeger op mijn kot te zijn en vertrouw hiervoor op mijn intuïtie. Fout, zo blijkt. Fout fout fout. Ik kom door straten die ik nog nooit gezien heb, vraag me af of ik überhaupt nog ik Leuven ben en zo neen, of ik dan wel in de juiste richting fiets. Ik begin te zweten, door het weer en de onzekerheid. Daarbovenop verlies ik een vijs, letterlijk, ik hoor ze vallen en vind ze niet meer terug. Resultaat: een loshangend spatbord. Dan maar rammelend verder naar... tja, hopelijk naar mijn kot.

Met veel lawaai en zweet rijd ik door de straten, op zoek naar een herkenningspunt. Gelukkig zie ik, net voordat de paniek de bovenhand krijgt een pijl: Leuven, twee kilometer. De weg gaat bergaf, God zij geprezen. En dan sta ik plots in de Brusselsestraat. Vraag me niet hoe ik dat gedaan heb, mij interesseert het in elk geval niet, ik ben terug thuis. Ik rijd naar mijn kot, stal mijn fiets, sleep mezelf de trap op en laat me op mijn bed vallen. Pas dan komt het verschrikkelijke besef: ik ben ooit mijn thuis ontvlucht, vanonder mijn kerktoeren gekropen, wilde de wereld zien, wilde er schoppend en stampend invliegen. En wat is er van terecht gekomen: twee kilometer verder en ik verlies mijn weg. Ik ben vastgeroest onder een nieuwe kerktoeren!

Hanne Vermeiren

Welke obscure buren krijgt de EU?

Het voorjaar van 2004 staat volledig in het teken van *uitbreidingen*. Na de NAVO is komend weekend de Europese Unie aan de beurt. Maar dat wist u al langer dan vandaag, want de media overstelpen ons met informatie.

Karlijn Deforche

De Unie krijgt er dit jaar tien vriendjes bij: Malta, Cyprus, Polen, Tsjechië, Hongarije, Letland, Estland, Litouwen, Slovenië en Slovaakse. Deze landen werden ondertussen op elke mogelijke manier ontleed, voorgesteld en verwelkomd. De media kijken ook gretig in de toekomst: wie staat te popelen om toe te treden, wie wil, maar is nog niet klaar en wie zal er nooit of te nimmer *Europees* worden. Echte fanaten keren tenslotte terug in het verleden en sommen nog eens op hoe de andere uitbreidingen verliepen, bijna als een verontschuldiging: *het is nu éénmaal de dynamiek van de Europese Unie*.

Wat erg logisch is, verdwijnt echter meestal wat op de achtergrond: we creëren op het continent net zo goed een nieuwe buitengrens. Via Polen, Litouwen, Letland en Estland zullen we grenzen aan het grote Rusland van Poetin. Minder bekend zijn twee andere nieuwe buren: Wit-Rusland en Oekraïne. Beide landen verklaarden zich begin jaren negentig onafhankelijk van de toenmalige Sovjet-Unie. Samen met de nieuwe Russische Federatie richtten ze het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (GOS) op. Hun internationale relaties zullen zich concentreren op Rusland, intern duiken *té* sterke leiders op.

Boer

In 1994 komt Aleksandr Loekasjenko als president aan de macht in Wit-Rusland, ook bekend als Belarus. Tijdens de sovjetperiode was hij *directeur* van een staatsgeleide boerderij. De komende jaren trekt Loekasjenko de macht steeds meer naar zich toe. Uitspraken van het Hooggerichtshof die zijn wetsbepalingen als ongrondwettelijk veroordelen, worden door hem genegeerd. Het land doet het ondertussen erg slecht met een uiterst trage overgang naar de markteconomie, een dalende levensstandaard en een extreem zware inflatie. Zelfs een douane-unie met Rusland kan de economische teloorgang niet tegenhouden. Loekasjenko vergroot in 1996 zijn greep op het land als hij een nieuwe grondwet goedgekeurd krijgt, die hem ongeziene bevoegdheden geeft. Het parlement wordt gevuld met zijn getrouwen.

Diplomatiek zoekt Loekasjenko steun bij grote broer Rusland. Verschillende politieke unieverdragen werden reeds ondertekend, maar concrete resultaten blijven uit. Een evenredige politieke unie is evenwel onmogelijk, zo hangt Wit-Rusland bijvoorbeeld voor haar energiebehoeften volledig af van het Russische gas.

In 2001 ziet Loekasjenko z'n mandaat verlengd via presidentsverkiezingen die als ondemocratisch veroordeeld worden door Westerse observatoren. De Wit-Russische president veegt zijn voeten ook aan een reeks andere mensenrechten, waarbij de vrije meningsuiting het hardst lijdt. Persvrijheid is een utopie: kritische journalisten

werden zwaar bedreigd of zelfs in elkaar geslagen. De oppositie krijgt geen toegang tot de staatsmedia, die zwaar gesubsidieerd worden door de regering en kunnen genieten van allerhande financiële voordelen. Onafhankelijke en kritische media lijden daarentegen sterk onder zware financiële lasten.

Raket

Ten zuiden van Wit-Rusland en grenzend aan Hongarije en Slovaakse, ligt Oekraïne, het land van de Tsjernobylramp. Het strategisch belangrijke Krim is een autonoom gebied binnen het land. In Oekraïne speelt president Leonid Koetsjma sinds 1994 de hoofdrol. Voordien was hij de leider van één van de grootste raketbasissen van de wereld. Zijn verkiezingsbelofte van economische hervormingen stoot op verzet van een parlement gedomineerd door conservatieve communisten. Pas met de komst van het nieuwe millennium zal de economie herleven. De kernontwapening volgt wel het geplande schema en Oekraïne ondertekent zelfs het *Partnership for peace-programma* van de NAVO. Met een grondwets-hervorming eigent president Koetsjma zich verregaande bevoegdheden toe. Vanaf dan profileert de president zich als een alleenheerser en ondanks praktijken zoals repressie en gunsten allerlei, wordt hij herverkozen in 1999.

In 2000 komt aan het licht dat de president betrokken was bij de brutale moord op journalist Georgiy Gongadze. Ook andere onderzoeksjournalisten sterven eerder al in verdachte omstandigheden. Het jaar erop komen daarbij enkele corruptieschandalen aan het licht zodat de president zwaar onder vuur komt te liggen. In oktober van dit jaar kan de bevolking een nieuwe president kiezen, maar na een hervorming kan huidig president Koetsjma zijn mandaat voor de derde maal verlengen.

Internationaal schippert Oekraïne tussen Rusland en het Westen. Het solliciteerde reeds openlijk voor lidmaatschap van de NAVO en van de EU. Maar beide instanties verklaarden dat het land eerst nog een reeks politieke en economische hervormingen moet doorvoeren. Het land heeft dus nog niet de status van kandidaat-lidstaat van de EU.

DAG VAN DE ARBEID OOK DAG VAN DE TOETREDING

“We zijn trots dat we bij de Unie mogen horen”

Voor de inwoners van de tien nieuwe lidstaten zal 1 mei 2004 een historische dag worden. Sommigen van hen zullen deze dag in Brussel beleven, centrum van de Europese activiteiten. We vroegen aan Joanna, een uitwisselingsstudente uit Warschau (Polen) hoe ze die dag zal beleven.

Karlijn Deforche

Veto: Wat is de algemene houding in Polen ten aanzien van de uitbreiding?

Joanna: «Met het referendum omtrent de toetreding was de bevolking mooi in twee gedeeld, de ene helft was voor en de andere helft tegen. Van die tweede helft waren velen hoofdzakelijk bang van het onbekende. Alsof de hele Unie naar Polen zal komen om hun land en bezittingen af te pakken. Persoonlijk vind ik dat domme redenen. Anderen zijn *té* nationalistisch en vrezen dat de EU Polen enkel zal gebruiken om zichzelf nog meer te verrijken. En dat we dus eerst voor onszelf moeten uitkijken.»

«Maar ondertussen is het merendeel van de bevolking tevreden. De toetreding biedt ons vele nieuwe kansen zoals bijvoorbeeld uitwisselingsmogelijkheden voor studenten. Maar sommigen zijn zelfs *té* hoopvol, ze denken dat alles dag op dag zal verbeteren. Dat is natuurlijk niet waar, het zal enkele jaren duren vooraleer we echt duidelijke verschillen zien. En in de nabije toekomst zullen vele dingen zelfs eerst negatief evolueren. Dus sommigen stevenen op deze manier op een teleurstelling af.»

«Toen ik vertrok op mijn uitwisseling, woekerde er wel een vurig debat in het land. Vele dingen moeten nog veranderen, zeker op het gebied van de rechtsleer. Daarover handelen de discussies vooral, dat we nog niet volledig klaar zijn voor de toetreding. Zo moeten we bijvoorbeeld op het gebied van landbouw en onderwijs nog vele aanpassingen doen.»

«Weet je, het communisme werd ons opgelegd, maar de toetreding kozen we zelf. We nemen nu wel meer afstand van Rusland, maar het contact zal er wel steeds blijven. We hebben een gemeenschappelijke geschiedenis, dat kan je niet zomaar vergeten. Een kleine minderheid wil zelfs terugkeren naar het communisme. Maar dat is onmogelijk geworden, zeker als we in de Unie opgenomen zullen zijn. Ik ben er alvast blij om.»

Veto: Wat denk je van de Belgische attitude ten opzichte van de uitbreiding?

Joanna: «De Belgen waarmee ik sprak over de uitbreiding van de Europese Unie zijn niet erg enthousiast. Ik zou het eerder pragmatisch noemen: “de uitbreiding komt er nu eenmaal, we zien daarna wel”. Maar dat is niet in heel Europa zo, een vriendin van me was onlangs in Londen. Een taxichauffeur daar vroeg haar nogal verantwoordigd hoe “een arm land als Polen” (*lacht*) bij de Unie kon komen, hoe dat in de praktijk zou verlopen.»

Veto: Vind je het niet jammer de uitbreiding hier te beleven en niet in je eigen land?

Joanna: «Mijn familie en kennissen lieten me al weten dat er eigenlijk geen grootse dingen voorzien zijn in Warschau. De eerste mei is ook bij ons de Dag van de Arbeid en dat wordt meestal wel gevierd, tijdens het socialisme hadden we dan optochten in de straten en dergelijke meer. Dus misschien is die dag niet zo erg goed gekozen, want er hangt toch een kleine connotatie aan vast. (*lacht*).»

«Je hebt natuurlijk altijd gekkerds die met vlaggen zullen zwaaien en overenthousiast zullen zijn. Maar ik vind dat oppervlakkig en de meeste Polen identificeren zich er ook niet mee. Ik kom dan nog uit Warschau, één van de rijkere en meer ontwikkelde gebieden van het land. Ik denk dat voor mensen van het platteland — die soms toch nog achtergesteld zijn — de Europese Unie iets raars en onbekends is. Dus zij zullen al zeker niet enthousiast staan juichen op straat.»



(foto archief)

Veto: Hoe ga je zaterdag 1 mei beleven?

Joanna: «Ik dacht misschien naar Brussel te gaan en te zien wat er daar gebeurt. Ik heb hier vrienden uit Tsjechië en Hongarije, dus samen zullen we wel een speciaal tintje aan die dag geven. Ik wil het zeker niet als een normale dag doorbrengen, de speciale programma's op televisie zal ik 's avonds ook zeker volgen. Ik wil die dag later herinneren, ik wil aan mijn kinderen kunnen vertellen dat ik dan in België was, wat ik gedaan heb, enzovoort.»

«Wat me wel opvalt, is dat ik meer over de uitbreiding spreek met mensen die al in de EU zitten dan met mensen uit de andere toetredende landen. Misschien heerst er wat rivaliteit? (*lacht*) Het is ook wel grappig de artikels te lezen die nu zo vaak verschijnen over Polen en over de andere nieuwe lidstaten. Je leert dan kijken naar je eigen land vanuit een ander zichtpunt.»

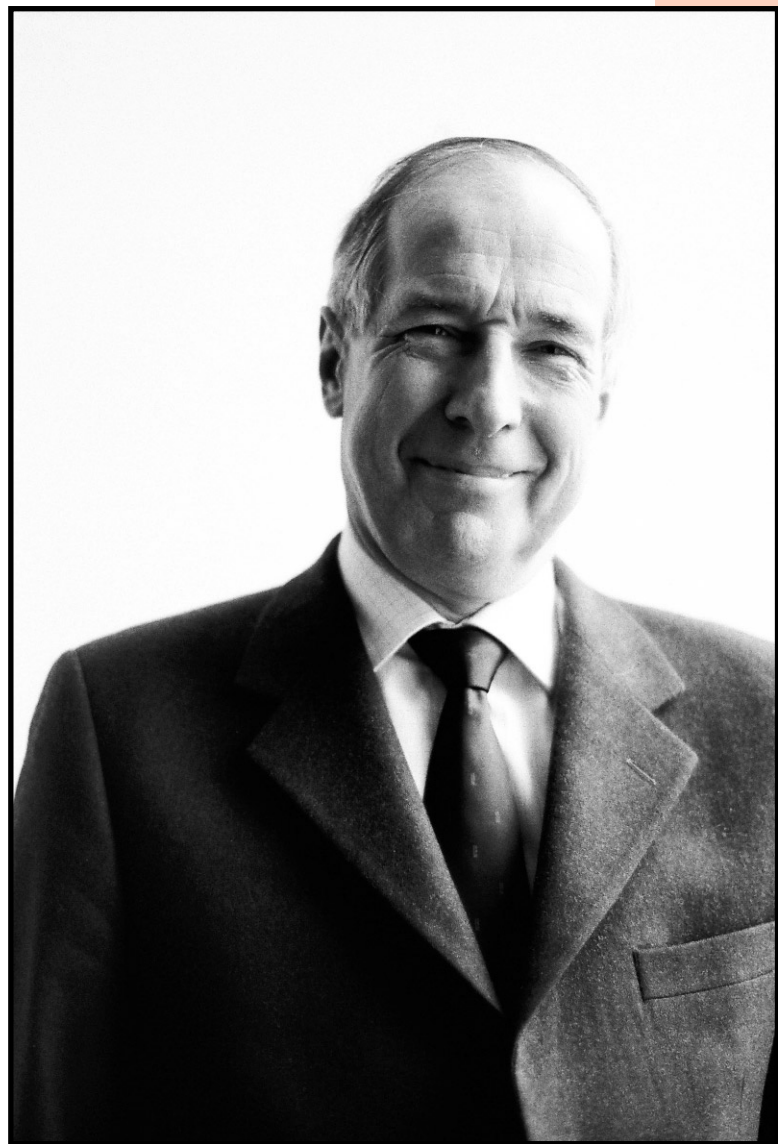
«In ieder geval hoop ik dat we goed zullen integreren in de Unie. Sommige politici hangen een slecht beeld van ons op: de arme en gemene Pool. Dus ik hoop dat deze foute voorstelling snel zal verdwijnen, want zo zijn we helemaal niet.»

<http://europa.eu.int>

“De echte democratisering van het onderwijs is nog sta

De rector van de K.U.Leuven laat in zijn kaarten kijken. André Oosterlinck verweert zich kranig tegen de uitspraken van de laatste weken. Hij vertelt over zijn strategie voor de toekomst van de K.U.Leuven en stelt zijn verlanglijstje voor de komende gemeenschapsverkiezingen voor.

Joris Beckers & Kris Malefason



Naar aanleiding van de reacties van proffen en studenten (*Veto* 21 d.d. 19 april 2004) op de nieuwe procedure voor de rectorverkiezingen, wilde Veto de rector zelf eens aan de tand voelen. De Vereniging van Academisch Personeel van de K.U.Leuven (VAPL) had immers verontwaardigd gereageerd op het interview met de rector dat op dinsdag 13 april in *De Standaard* verschenen was. De VAPL beschuldigde rector Oosterlinck ervan een karikatuur te maken van de democratische ingesteldheid van de academici. Ook de Leuvense studenten reageerden ontsteld op de berichten. Beiden zijn ontgoocheld door de manier waarop de nieuwe procedure naar hen toe werd gecommuniceerd en de manier waarop de nieuwe procedure tot stand kwam.

Veto: Begrijpt u de reacties van de VAPL en de studenten?

Rector André Oosterlinck: «Niet echt, alhoewel onze communicatie altijd beter kan. Het klopt dat de studenten aanvankelijk kozen voor verkiezingen in plaats van een tussentijdse evaluatie, maar ze hebben zich hierbij neergelegd, dat schrijven zij ook in hun reactie. Ze waren trouwens voorstander van een getrapte democratie waarbij we gingen werken met een college van democratisch verkozen kiespersonen.»

«Ik kan misschien wel eens scherp uit de hoek komen, in de eerste plaats uit grote bezorgdheid voor de universiteit, maar ik betreurt dat men bepaalde aspecten uit hun verband ruikt. We moeten voortdurend op onze tellen passen en zorgen dat we naar buiten komen als een dynamische en ondernemende universiteit. Ik kan begrijpen dat niet iedereen steeds akkoord gaat met wat ik doe of zeg, maar men moet mij — en het bestuur — afrekenen op de eindresultaten.»

«Ik zie trouwens geen enkel onderwijsgerelateerd

dossier waarbij we de studenten niet betrokken hebben. Ik maak mij altijd kwaad als ik echte mistoestanden te horen krijg. Alhoewel we reeds heel wat gerealiseerd hebben, zijn er nog steeds heel wat zaken die beter kunnen. Maar, als we het niet te horen krijgen, kunnen we er moeilijk iets aan veranderen. Eigenlijk heb ik de studentenvertegenwoordigers nog nooit horen klagen dat ze niet kunnen samenwerken met ons. Ik word de verwijten aan mijn adres soms wel eens moe, maar ik zal zowel onze professoren als onze studenten naar buiten toe steeds driehonderd procent blijven verdedigen. Wel vind ik dat ik intern moet kunnen zeggen wat ik denk, zonder dat er onmiddellijk een groot mediagebeuren moet groeien.»

Verwarring

Veto: *Waarom werd het academisch personeel niet eerder op de hoogte gebracht van de nieuwe procedure van de rectorverkiezingen?*

Rector Oosterlinck: «Reeds op 8 april 2004 is het aangepaste organiek reglement, met een banner dat het reglement nog niet van toepassing is, op de webpagina van de K.U.Leuven verschenen. Op vrijdag 16 april is dit reglement verschenen in het Belgisch Staatsblad. Het oude reglement werd na het weekend, op 19 april, verwijderd. De reden dat we het nieuwe reglement niet onmiddellijk verspreiden na de definitieve goedkeuring door de Inrichtende Overheid is om te voorkomen dat er zowel intern als extern verwarring zou ontstaan tussen het oude, nog geldende reglement, terwijl het nieuwe nog niet van kracht is.»

«Aan de bevoegde diensten heb ik de opdracht gegeven om het nieuwe reglement pas op het web te plaatsen na de publicatie in het Staatsblad. Dit is niets nieuws. Zo werd het altijd al gedaan. Op 20 april heb ik een mail verstuurd naar het personeel en de studentenvertegenwoordigers om iedereen op de hoogte te brengen van het nieuwe organiek reglement. Op hetzelfde moment werd het ook in de e-nieuwsbrief vermeld.»

Veto: *Hoe is de nieuwe procedure tot stand gekomen?*

Rector Oosterlinck: «Het meest recente voorstel van de Academische Raad, dat eveneens unaniem werd goedgekeurd (*De Academische Raad is het hoogste adviesorgaan binnen de K.U.Leuven met vertegenwoordigers van het BAP-AAP en de studenten, en dat in de*

toekomst verruimd wordt met vertegenwoordigers van het academisch, technisch en administratief personeel, jb/km), voorzag in een aanstelling voor één termijn van acht jaar, met de mogelijkheid dit mandaat na vier jaar te beëindigen op voorstel van de Bijzondere Universiteitsraad. Deze Bijzondere Universiteitsraad is een nieuw orgaan binnen de K.U.-Leuven. Het zal bestaan uit alle verkozen decanen, de verkozen vertegenwoordigers van alle geledingen — dus ook met vier verkozen studentenvertegenwoordigers — en de externe leden van de Raad van Bestuur.»

«De Raad van Bestuur en de Inrichtende Overheid vonden dit eerste voorstel van de Academische Raad te negatief. Zij hebben ervoor gekozen het voorstel zoals dit werd besproken op de Academische Raad, in positievere zin om te zetten. De aanstelling van de rector van vier jaar kan verlengd worden met nog eens vier jaar en dat gebeurt nadat er een positieve evaluatie door de Bijzondere Universiteitsraad uitgebracht is.»

«In beide modellen is het zo dat de rector na een evaluatie in functie kan blijven voor acht jaar. Volgens mij is er dus weinig veranderd tussen de procedure die werd aangenomen door de Academische Raad en de procedure zoals die uiteindelijk werd goedgekeurd.»

Veto: *De rector wordt helemaal niet rechtstreeks verkozen?*

Rector Oosterlinck: «Buiten de K.U.Leuven - en blijkbaar ook binnen de K.U.Leuven - bestaat er soms verwarring in verband met de procedure van rectorverkiezingen in onze universiteit. Aan de K.U.Leuven wordt na een geëigende verkiezingsprocedure de kandidaat-rector door de academi-

scie gemeenschap voorgedragen aan de Inrichtende Overheid. Het is de Inrichtende Overheid die de rector benoemt. Vanuit juridisch oogpunt verkiezen wij dus geen rector, maar we kiezen wel de persoon die wordt voorgedragen. Het is het recht van de universitaire gemeenschap om door middel van een verkiezing haar enige kandidaat voor te dragen. Zowel rector De Somer, als rector Dillemans, als ikzelf, zijn uiteindelijk zo benoemd.»

“Het belangrijkste orgaan voor een rector is de slokdarm, omdat je veel en frequent moet slikken”

Veto: *Werd de Academische Raad toch niet over het hoofd gezien?*

Rector Oosterlinck: «In de K.U.Leuven geldt dat het organiek reglement vastgesteld wordt door de Inrichtende Overheid op voorstel van de Raad van Bestuur, die vooraf advies inwint van de Academische Raad. Met de huidige reglementswijziging is deze procedure volledig gevolgd. Tegelijk heeft de Raad van Bestuur van zijn bevoegdheid gebruik gemaakt om het voorgelegde voorstel bij te sturen. Wederom, wat is het nut van de Raad van Bestuur als men eventueel een advies niet zou mogen bijsturen? Indien dat het geval is, moeten we de bevoegdheden die nu vastliggen opnieuw bediscussiëren.»

Veto: *Wat is het bijkomende voordeel van een bijzondere raad die een rector evalueert?*

Rector Oosterlinck: «Deze nieuwe procedure sluit aan op het nieuwe decreet dat stelt dat alle leden van het academisch personeel, dus ook alle professoren, minstens om de vijf jaar geëvalueerd moeten worden. Een beperkte raad, die grotendeels is samengesteld uit democratisch verkozen leden, kan zeer grondige evaluaties uitvoeren. Deze evaluatie kan dan gebruikt worden om de negatieve punten of suggesties voor verbeteringen, door te praten met de rector en zijn team. Ik heb ondervonden dat dit systeem in Nederland tot zeer goede resultaten leidt.»

Veto: *Moeten we zo'n kandidaat trouwens altijd in de eigen rangen zoeken?*

Rector Oosterlinck: «Het is reglementair niet uitgesloten dat een hoogleraar van een andere universiteit zich kandidaat stelt. Ik moet wel nog de eerste prof van de UGent of van de VUB zien die zich aanbiedt. Maar stel dat een zeer goed academicus met veel ervaring en die bovendien aansluit bij de principes van de K.U.Leuven zich aanbiedt, dan is er toch niets op tegen, moest die zich kandidaat stellen? Anders zou dat niet van veel openheid getuigen.»

Positie

Veto: *U bent voorstander van een sterk beleid. Waarom moet een rector krachtdadig kunnen optreden?*

Rector Oosterlinck: «Het is heel belangrijk dat de universitaire gemeenschap een sterke rector kiest. Dit uiteraard samen met de bestuursorganen die de finale beslissingen nemen. Er staan ons heel wat nieuwe uitdagingen te wachten. Ik heb schrik dat wij onze goede positie verliezen in het onderwijslandschap. De politieke wereld in Vlaanderen is bezig om vijf equivalente universiteiten uit te bouwen. Wat zal er gebeuren als die universiteiten nog meer concurrentie voor de K.U.Leuven vormen? Dan verliezen we studenten, in het geval van vijf even grote universiteiten is er een halvering van het aantal professoren en een halvering van de onderzoeks- en onderwijsmiddelen. De globale pot met financiële middelen zal immers niet groeien. Bovendien claimt de UGent dat ze nu nog relatief ondergefinancierd is en zal zij een inhaalbeweging eisen.»

«Uit onderzoek is gebleken dat een groot deel van de studenten kiest voor een hogeschool of universiteit in hun nabije omgeving. Hierin scoort de K.U.Leuven uiteraard niet al te best gezien haar ligging. De VUB ijvert om een nog grotere en betere universiteit te worden, de universiteit van Antwerpen gaat proberen meer richtingen aan te bieden en Hasselt zal samen met Maastricht ook trachten te groeien. Dit zijn allemaal onze directe concurrenten. Wij hebben geen enkele garantie naar de toekomst toe. De K.U.Leuven ligt geografisch het slechtst, terwijl bijvoorbeeld de UGent het beste gelegen is.»

«Ons voorbeeld van goed marcheren, hard werken en beter bestuur wordt zo snel mogelijk gevolgd door de anderen. Steeds meer is een universiteit een pool van

... steeds niet gerealiseerd”

intellectuelen, het bevordert de lokale tewerkstelling. Nieuwe bedrijven vestigen zich graag rond een universiteit, die dan bovendien nog eens als cultuurbaken geldt. Daardoor is er een onderliggende politieke *drive* naar vijf gelijke universiteiten omdat dit telkens regionale expansie en werkgelegenheid teweegbrengt.»

Veto: *Wat is dan de strategie van de K.U.Leuven om haar positie in de toekomst te kunnen behouden?*

Rector Oosterlinck: «We hebben een dubbele strategie. De eerste is onze associatie, waardoor we terug wat meer verankering hebben in Vlaanderen. Wij zijn in vergelijking met de andere universiteiten in België en Nederland de uitzondering door in de eerste plaats geen lokale speler te zijn. De rector en zijn entourage zullen bovendien moeilijke beslissingen moeten nemen. Bijvoorbeeld bij de economische wetenschappen, de bio- en burgerlijke ingenieurs ten opzichte van de twee-cycli opleidingen in de hogescholen die na de *academisering* zuivere universitaire studies zullen zijn. Bijvoorbeeld de industrieel ingenieurs met daarnaast de handelswetenschappen. Zij zullen ieder op zich voor een deel geïntegreerd moeten worden en dat zal niet zomaar vanzelf gebeuren. Daarnaast — en minstens even belangrijk — moeten we ook internationaal een sterke speler blijven en ons Europees blijven positioneren.»

Representatief

Veto: *Het is nu ook de periode van de kringverkiezingen en die kennen soms een zeer lage opkomst. Hoe representatief vindt u de kringen?*

Rector Oosterlinck: «In het participatiedecreet staat dat er minstens tien procent van de studenten moet opdagen om hun vertegenwoordigers, bijvoorbeeld een nieuw presidium, aan te duiden. Ik was altijd voorstander van dertig procent... Zoals het nu verloopt is het immers niet geweldig representatief. We hebben dit echter altijd aanvaard. LOKO zorgt altijd voor een goede input, bijvoorbeeld in de Academische Raad. Een verkozen bestuur in een democratie moet eveneens kunnen beslissen als niet alle betrokken partijen akkoord gaan. Met andere woorden het kan niet zijn dat iedere partij een veto heeft indien ze niet tevreden is.»

Veto: *Over de 'echte' verkiezingen dan: met welk wensenpakket stapt u naar de komende gemeenschapsverkiezingen?*

Rector Oosterlinck: «We vragen meer middelen voor onderwijs, voor onderzoek en voor onze sociale sector. Meer centen voor de sociale sector, aangezien er een gelijkschakeling dient te komen. Ik zou namelijk graag zien dat de politici werk maken van de mobiliteit van de studenten. Men laat praktisch iedereen al voor niets rijden, laat misschien die anderen wat betalen en laat de studenten voor niks rijden. Zo zal een echte mobiliteit kunnen ontstaan voor de studenten. Het is voor studenten van groot belang dat ze heel mobiel zijn gedurende hun opleiding.»

“De stad Leuven profiteert op heel veel vlakken van de aanwezigheid van de universiteit”

«Ten slotte wil ik zien dat men de studiebeurzen grondig hervormt. Er zijn zeker heel wat studenten die dat niet nodig hebben, maar er is ook een groot aantal studenten dat achter het net vist. Men zou daar in de komende regering zeker een punt van moeten maken. Ik vind het een schande dat we in Vlaanderen nog steeds honderdduizend mensen hebben die niet over een sociaal vangnet beschikken. De echte democratisering van het onderwijs is nog steeds niet gerealiseerd.»

Veto: *Wat zijn uw argumenten om de beleidsmakers hiervan te overtuigen?*

Rector Oosterlinck: «We zijn zo gewend geraakt aan welvaart dat we dit als verworven aanvaarden, maar niets is minder waar. Om deze welvaart blijvend te kunnen waarborgen moet je alle intellectuele krachten kunnen mobiliseren. Dat moeten we via een voldoende sociaal ondersteund onderwijs doen. Voor mij is de wetenschap, maar bijvoorbeeld ook de cultuur, een verrijking van de mens. Wetenschap dient ook ter ondersteuning van innovatieprocessen om economisch te kunnen concurreren. Men moet beseffen dat ons onderzoek en onderwijs cruciaal zijn voor het Vlaanderen van morgen.»

Landsgedeelte

Veto: *Vindt u de mediacampagne die daarvoor gevoerd wordt niet te agressief?*

Rector Oosterlinck: «Het is onze doelstelling om de achttienjarigen aan te spreken. We moeten ons met die campagne niet op de ouderen richten. Het is de kunst om zoiets dan te delegeren naar iemand die dat goed doet. Nu ik mijn laatste jaar als rector inga wil ik er immers voor zorgen dat er genoeg studenten blijven studeren aan onze Alma Mater. We hebben daarbij een ongelofelijke troef in huis, omdat we de enige universiteit in Vlaanderen zijn, waar studenten zitten die afkomstig zijn uit het volledige Vlaamse landsgedeelte.»

Veto: *Vandaar dat u mobiliteit zo belangrijk vindt?*

Rector Oosterlinck: «Studenten moeten eerst leren wat mobiliteit precies is. Mobiliteit geeft de studenten de keuze om het even waar te studeren en niet enkel in hun lokale omgeving. De meeste studenten blijven lokaal, omdat de mobiliteit te duur is of omdat het kot te duur is. Ook daar moeten we iets aan doen. We hebben dan ook het kotdossier uitgebreid voorgesteld op de Academische Raad. We zijn echt hard bezig om heel wat koten neer te zetten, omdat we hiermee de prijs van de studentenkamers willen drukken. Ons bijkomend probleem daar is: wij zijn interessant geworden als stad, zelfs voor studenten die buiten Leuven studeren. Daarom moeten we ons eigen kotenaantal opdrijven. (De K.U.Leuven voorziet een 160-tal kamers in de gebouwen waar de Boerenbond binnenkort uittrekt, jb/km)

Veto: *Vindt u dat de stad Leuven genoeg doet voor de universiteit en haar studenten?*

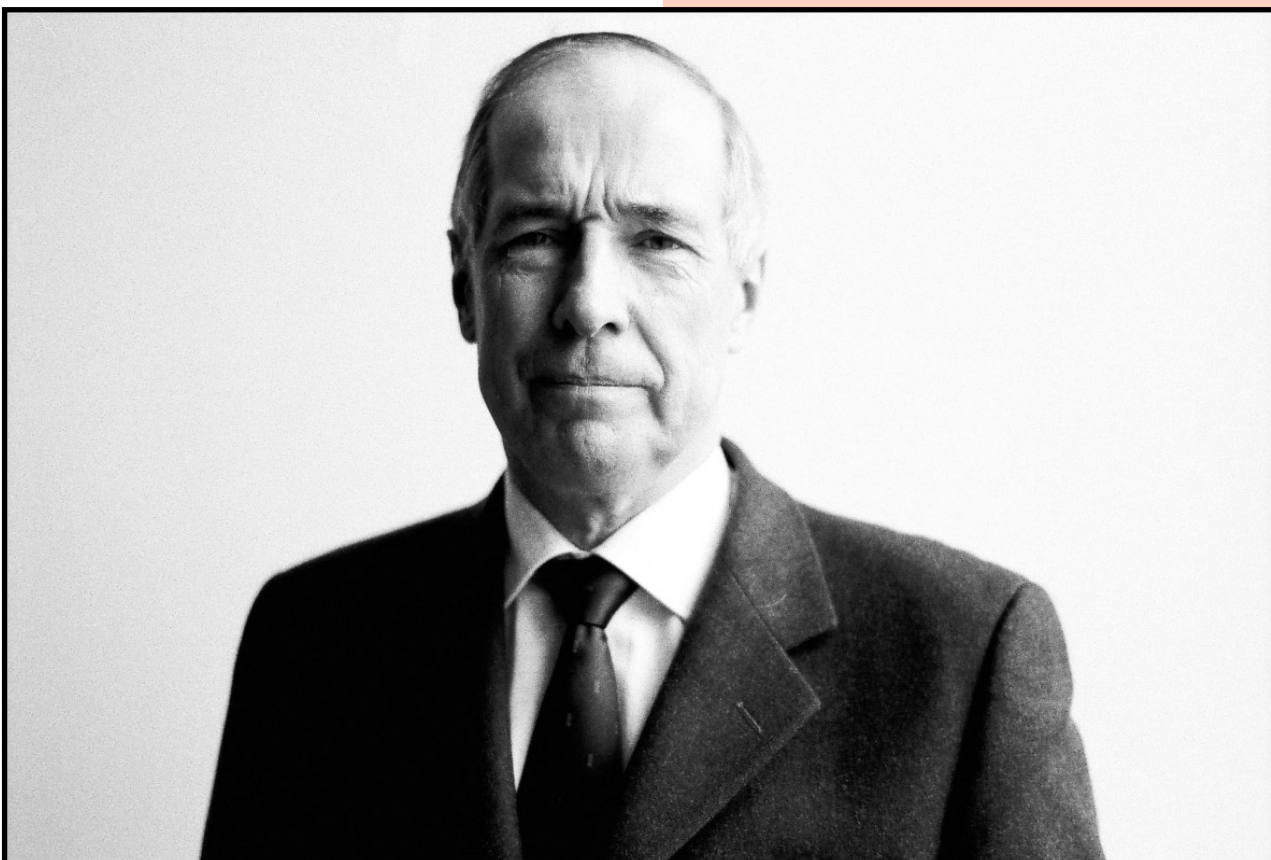
Rector Oosterlinck: «Ik denk dat de huidige groep bestuurders de universiteit altijd gesteund heeft. Natuurlijk krijgen zij ook te maken met lokale buurtcomités. We moeten ervoor zorgen dat we terug die positieve mentaliteit krijgen. Neem nu de wetenschapsparken in Kortrijk en ook hier in Leuven. We zijn reeds tien jaar bezig voor er een steen gelegd is. Het Leuvense volk profiteert op heel veel vlakken van de aanwezigheid van de universiteit. Ook op het culturele vlak of neem nu het Sportkot. Je koopt een sportkaart en kijk eens welke faciliteiten er dan ter beschikking staan. Maar men is dat allemaal normaal gaan vinden. Dat is ook zo bij een aantal collega's. Die vinden dat normaal

constant moet inzetten om deze universiteit naar buiten toe te verdedigen, om de positie van deze universiteit te consolideren: netwerken opzetten, uitwisselingsprogramma's, politici constant overtuigen om meer middelen te hebben, enzovoort. We hebben namelijk nog nooit de buikriem moeten aanhalen. De tijd van besparingen is twintig jaar geleden, maar men vindt dat normaal. En dan vindt men dat men zomaar mag schimpen op u. Ik vind dat niet leuk, neen. Het feit dat men hier zo'n scherpe kritiek mag geven, bewijst dat wij geen bedrijf zijn, zoals men me altijd verwijt.»

“Laat de anderen wat betalen en laat de studenten voor niks rijden”

«Nu, van Napoleon: die man heeft maar één oorlog verloren en ik moet dus alleen zien dat ik die laatste niet verlies (*lacht*). Ik heb hem goed bestudeerd. Ik doe graag geschiedenis en ik heb een tv-serie over hem gekocht. Die man was natuurlijk niet democratisch, maar als je ziet welke veranderingen uit de periode van Napoleon nu nog nazinderen. Moest men mij met Hitler vergelijken, dan zou ik wel kwaad worden, maar Napoleon... Je kunt hem op verschillende manieren invullen; je kunt er uithalen wat je interesseert. Ik lig er zeker niet wakker van. Ik had alleen gehoopt dat ze me eens een mooi beeldje zouden brengen van een Napoleon.»

«Nu, ik heb nooit enorm veel problemen met de studenten gehad. Mijn voorganger iets meer en De Somer trok zich daar niet veel van aan. Dillemans zei altijd dat het belangrijkste orgaan voor een rector de slokdarm is, omdat je veel en frequent moet slikken (*lacht*).»



dat ik er altijd maar in slaag om meer centen bijeen te krijgen voor onderzoek en onderwijs. Maar de keerzijde invullen... Ja, dat is mijn taak.»

Veldheer

Veto: *Nog een laatste vraag: de vergelijking met Napoleon, doet dat pijn?*

Rector Oosterlinck: (*grinnikt*) «Dat is het ergste voor de familie. Zij weten hoe hard je werkt. Zij moeten je ook veel missen en als ze dat dan lezen, is dat zeker niet plezierig. En leuk is het niet, laten we duidelijk zijn. Als ik zie hoe ik me

Het nieuw organiek reglement en meer uitleg over de verschillende raden kan door het personeel en de studenten van de K.U.Leuven bekeken worden op: www.kuleuven.ac.be/kuleuven/reglement/tb-14.htm

Foto's Pieter Baert



Terugblik op theaterfestival TAZ/Voix Gras

Vorige week hield Veto je dagelijks op de hoogte van de nieuwtjes op het festival. Als terugblik kozen we enkele artikels uit onze dagkrant.

Als kunstenaars spreken...

Uit welke krachtbron putten jonge theatermakers hun energie om tegen de stroom in te gaan, om een verhaal te vertellen waarmee ze kunnen aanslaan of afgaan? Wat drijft hen uit hun alledaagse rolletje te stappen, het publiek te confronteren en meer dan ooit zichzelf te spelen onder het spotlicht?

Kurt Smeets

Het enthousiasme dat dit festival voortstuwt, wekt vragen. In het rondtafelgesprek TALK zochten Alexander Devriendt (Ontroerend Goed), Abke Haring (Versus), Joost Vandecasteele (Versus), Geert Six (Unie der Zorgelozen) en moderator Erwin Jans (ro-theater) naar antwoorden. Begint de motor achter zoveel jong theatergeweld te sputteren als er geen kunstencentrum is waar ze mogen bijtanken? Wie zijn schrijfsels voor de leeuwen gooit, loopt immers het gevaar te worden meegezogen in een draaikolk van critici en aanbidders. Cultuurcoryfeeën, gedrapeerd in koningsgewaden en plechtig ingeleid door onze nationale hymne, betogen dan ook elke avond dat een jonge theatermaker een durver moet zijn, dat hij de zotskap draagt, maar in zijn maskerade een boodschap verpakt die nazindert als je de taal van de kunst verstaat.

Het is een apart taaltje en velen maken er geen woord aan vuil, al heeft iedereen wel de juiste tongval, van kindsbeen af. Mensen zijn buiksprekers die altijd meer zeggen dan wat hun woorden uitdrukken en om niet alleen te luisteren naar je buik, zoals de kunstliefhebber doet, maar een heel verhaal te vertellen in die geheimtaal, moet een theatermaker vooral de eenzaamheid trotseren. Niet gestoord door opdringerige stemmen uit de buitenwereld, kan hij dan in stilte verder werken. Aan wat? Aan wat? Aan iets banaals dat hij zodanig verpakt dat het nog mooi wordt ook. Aan het leven zelf.

Buiten de schijnwerpers kweek je pas geloofwaardigheid, zegt Joost tijdens het gesprek. Op de achtergrond kunnen jonge makers lustig experimenteren zonder als een hype te worden opgepikt om een paar jaar later ongemerkt van het toneel te verdwijnen. Geert treedt hem daarin bij: "Een jonge kunstenaar moet de woestijn intrekken en bescheiden blijven," maar de verleiding is groot. Een festival biedt je een plateau om op te schitteren terwijl je achteraf alleen nog in de gunst valt als je jezelf overstijgt.

Een jongeling heeft volgens hem dan ook vooral autonomie nodig, maar net daar wringt het schoentje: nieuwe gezelschappen kunnen nauwelijks overleven en in een groot huis wordt je puzzel al vernietigd nog voor je hem kan neerleggen. Een paar dagen voor de première stapt de producent op je af en haalt je werk door elkaar om het publiek te paaien. "Kus mijn kloten met uw première!" vat Geert zijn gedacht samen, al nuanceert hij zijn kritiek op dit festivalconcept. Een kunstencentrum biedt weerwerk aan de grote huizen en brengt kleine gezelschappen onder de aandacht.

In dat laatste kan Alexander zich zeker vinden: "Je kan alle hulp best gebruiken, op een festival ontmoet je bovendien andere makers en kan je meningen uitwisselen." Hij waardeert dat jonge theatermakers hier meer krediet krijgen, dat ze nog niet moeten weten wat ze nu eigenlijk willen zeggen. Abke denkt daar anders over. Jonge theatermakers bestaan niet volgens haar, want ze hebben alles al en hebben niet meer nodig dan gewone theatermakers. Wat hen misschien onderscheidt, is niet dat ze jong zijn, wel dat ze een andere kleur hebben en de frisse hoop ergens naartoe te gaan. En de bron die hen drijft? Ze is hier voelbaar aanwezig, maar deze taal schiet tekort om haar te vatten.

foto: Johan Coart



foto Olivier Leirs

Gerechtvaardigde melancholie

"Opborrelend water moet ergens naartoe..." spreekt de heraut van de kunstkoning ons toe voor het roodfluwelen gordijn van het STUK-balkon. Maar duidelijk niet naar de volgens hem "recuperatiegeile musea". Misschien naar de recuperatie van de platenbak van regisseur Raven Ruëll?

Clara Vanmuysen

Een kwartier draaien en nestelen later: zoeken naar een geschikte zachte rode pluchen poef en bijpassend kussentje en pintje binnen handbereik installeren - jazeker, de Voix Gras labolounge heeft alles wat uw ideale huiskamer altijd al heeft willen hebben -, zijgen we neer voor een uurtje late-night-oorgetuigen, de knusse afsluiter van een eerste festivaldag van Voix Gras/TAZ.

Om het ijs te breken legt Raven dan ook in een ietwat gezwinde move - de mengtafel is hem nog niet helemaal eigen - het electroprototype 'Eisbär' van Grauzone op. Dit wordt al snel afgebroken want Ravens grote talent blijkt zich vooral in intro's te bevinden. Dit deert echter niet als we even later de absoluut fantastische jazztrip van Charles Mingus' 'The Clown' in de oren gespitst krijgen. Beetje jeugdsentiment, want welkomsttrack bij Ravens allereerste voorstelling oit.

Sentiment dat steeds binnen handbereik is in deze draaitafel-stonde, want ook Bob Dylan, Randy Newman en Tom Waits mogen hun stemgeluid te berde brengen ter ere van de liefde in het algemeen en één meisje in het bijzonder, althans wanneer Newmans frase "stole my heart after all these years" aan een heel bijzonder iemand wordt opgedragen. Toch geen tearjerkers, deze songs, want Raven vertelt er zulk een simpele en mooie verhaaltjes bij dat je gewoon even zijn inlevingsvermogen leent... Zo wijst hij zijn onderuitgezakte publiek erop dat Waits' geluidstechnicus "hier bij deze live-opname net een tikje te laat komt wat echt wel grappig is". Gelukkig heeft de man dat misstapje begaan, want Raven kan hierdoor nog meer van Waits en zijn kleine imperfecties houden.

Een beetje experiment en innovatie is de theatermaker nooit vreemd, dus laat Raven ons ook kennis maken met enkele volledig onbekende maar wondermooie nummertjes zoals de cover van Cat Power van het Stones-nummer 'Satisfaction', weliswaar zonder refrein zodat je volgens Raven merkt "dat het niet enkel om geil, boem en hupla gaat, maar dat er een eenzame man in een bar zit". Omdat dé hit van Raven, 'De Waarheid' van Marco Borsato, uit zijn eerste voorstelling "Jan mijn vriend" jammer genoeg in zijn platenbak (alias oranje tupperwaredoos) ontbreekt, laat hij ons kennis maken met het fantastisch mooie 'Il mio rifugio' van één van de tektschrijvers van Borsato, Richard Cocciant.

Ook Raven heeft een puberteit doorgemaakt, dus worden we getraakteerd op het ware hiphopmonster The Genius en Lou Reed, "die mocht ik van mijn moeder nooit opzetten". Gelukkig is de vader van Raven degene die het plaatje in huis haalde, we mogen dan ook kennismaken met de originele, krassende versie van de plaat.

Grappige uitschieters en volledige verrassingen in de liedjesbrij van Raven zijn onder andere "het lied met de vele poëtennamen erin" van The Divine Comedy en een variatie van Bach. "Besides You" van Van Morrison blijkt tenslotte het échte lievelingsnummer van Raven te zijn, "je gaat er meer van houden telkens je het liedje hoort" en reken maar dat we het liedje nog zullen horen. En wanneer "Little Jimmy's gone way out of the backstreets" dachten we in een melancholische stemming huiswaarts te schuifelen, totdat de frivole kant van Raven besloot er toch nog een fuifnummertje tegenaan te gooien "omdat we al te veel triestige dingen hebben gehoord". Dankjewel Raven, voor een avondje regelrechte en gerechtvaardigde melancholie, niets zo leuk als in de wereld van een ander te zwijmelen.

Zo, het is hier weer gezellig



Wie vorige week kon weerstaan aan de lokgroep van het mooie weer en de gezellige terrasjes, heeft misschien wel genoten van TAZ. STUK verwerende je vorige week elke avond met theater van de bovenste plank. Maandag werd de spits afgebeten door de Toneelschool Maastricht met 'De Ballen van Martha'.

Caroline Kippes

TAZ kon je vorige week verwennen met theatervoorstellingen. Iedere avond mochten jonge kunstenaars hun ding komen doen. En dat verwennen begon al als je in de Labozaal binnenkwam: die was voor de gelegenheid voor een stuk omgebouwd tot loungezaal, waar je alvast de sfeer kon opsnuiven, en kon dromen van wat er komen ging. Vlei je neer in de zachte zeteltjes, laat je meevoeren door de dromerige muziek en

kijk af en toe naar de video die speelt op het scherm. En vergeet natuurlijk niet om naar de voorstellingen te gaan kijken.

'De ballen van Martha' is een tragikomisch stuk. We maakten kennis met vijf personages, ieder met zijn eigen karaktertrekjes, zijn eigen verhaal en zijn eigen zoektocht. De een zoekt naar de verloren liefde, de ander naar de dood en nog een ander naar een onmogelijk verlangen, dat om een vrouw te zijn. Dat zoeken gaat gepaard met de nodige grappige, maar ook pijnlijke situaties waarin de personages terecht komen. Zo kan het stuk evolueren van losse flarden tekst naar een hecht verhaal.

Voor de acteurs zelf, allemaal studenten aan de Toneelschool Maastricht, was dit festival een unieke ervaring. Sophie van Winden: "Het spelen voor een onbekend publiek is nieuw, normaal spelen we in de toneelschool en dan ken je het publiek. Ook het feit dat de zaal helemaal uitverkocht

was, en er mensen zelfs niet binnen konden, was leuk. We hebben heel hard gewerkt aan dit stuk, en het geeft dan veel voldoening dat er zoveel jonge mensen komen kijken. In Nederland is het anders, daar komen niet zoveel jongeren naar het theater." Ook voor het publiek zelf was 'de Ballen van Martha' een schot in de roos. Er was heel veel volk, en de meningen waren positief. Het is een mooi verhaal, en het wordt verfrissend doordat er humor in verwerkt zit. Je merkt ook dat de acteurs echt in hun rol zitten, ze leven mee met hun personages en dat is mooi om te zien.

Na de voorstelling kon je dan even bekomen in het loungelabo, om eens na te praten over het stuk, te genieten van een drankje en je te verbazen over wat er nog te wachten staat. In en rond dat labo zijn er gesprekken en concertjes, kon je eens praten met de acteurs of regisseurs die al zijn afgezaakt om later in de week nog te spelen.

En dan wordt het weer tijd om naar

buiten te gaan, waar de heraut van de koning op het konings balkon een vurige redevoering houdt over de jonge kunstenaar, het centrale thema van dit festival. "Jonge kunstenaars zijn niet te helpen! Er bestaat geen grotere onzin dan jonge kunstenaars helpen. Überhaupt kunstenaars helpen is onzin. Kunstenaars moeten zichzelf helpen." En toch, dit festival is er om deze jonge kunstenaars een stem, en nog belangrijker, een podium te geven dat ze zelf mogen invullen. En dat hebben ze afgelopen week met veel verve gedaan.

UNE HISTOIRE SOMBRE OM TOT RUST TE KOMEN

Tekenend van Auschwitz naar Spanje

De laatste weken voor het begin van de blokperiode kunnen al eens hectische vormen aannemen: taakjes naderen hun deadline, dat hoopje nota's moet gesorteerd worden, maagdelijk uitziende boeken en cursussen vragen om wat kleur en wat aandacht. Niet te verwonderen dus dat een student af en toe een rustgevend plaatsje gaat opzoeken, weg van het *uniefgedruis*. En rust straalt de tentoonstelling 'C'est une histoire sombre, très sombre' zeker uit.

Karlijn Deforche

Het Leuvense creatiehuis Compagnie Gagarine staat in voor deze verfrissende tentoonstelling rond de tekeningen van jong talent Benjamin Adelaere. Na verschillende fotografische projecten onder de noemer *shadows*, richt de Compagnie nu de *spotlight* op tekeningen en enkele beeldhouw-

werken. De schetsen tonen echter niet enkel sombere of deprimerende taferelen. Vaak tekende Benjamin stadsgezichten of gewoon mensen die zijn pad kruisten. En toch geeft de tentoonstelling, naast een verfrissende kalme, ook een algemene sombere en trieste indruk. Volgens Benjamin kan zijn bezoek aan Auschwitz van vorig jaar dat verklaren. Sindsdien houdt het concentratiekamp hem wel bezig, zo werkt hij momenteel aan een stripverhaal rond het dagboek van Anne Frank. Het leeuwendeel van zijn tijd kruipt erin, vandaar misschien de sombere teneur van de andere tekeningen, nog volgens Benjamin.

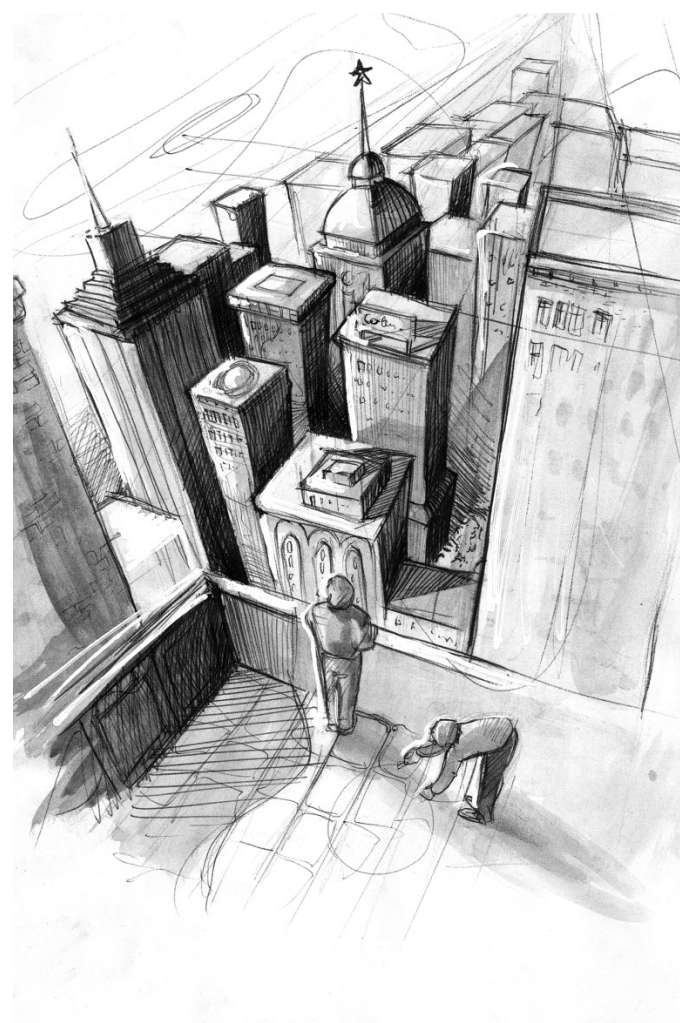
Dubbel

Hij geeft toe dat anderen hem wezen op de algemene trieste teneur van zijn tekeningen. Hem was het nog niet opgevallen en de karaktertrekken zijn dan ook zeker niet bewust somber gemaakt. Een vriend bedacht de naam van de tentoonstelling, om de dubbelzinnigheid ervan weer te geven.

Eerst heb je de tegenstelling van het sprookjesachtige «er was eens» met het donkere thema. Maar een somber verhaal kan men ook ironisch opvatten, als in de overtreffende trap van somber: zó triest dat het grappig wordt. In Benjamins geval tekende hij een griezelig maar ook schattig stripverhaal over Anne Frank dat tegelijkertijd ook de *histoire sombre* van de Joden vertaalt. Benjamin benadrukt dat de tentoonstelling niet één verhaal is, maar wel uittreksels uit verschillende werken en thema's. Zodus komen er naast de strip ook tekeningen voor van zijn vakantie in Spanje, kortverhalen, opdrachten voor zijn studies... De titel van de tentoonstelling moet de bezoeker zelf letterlijk of figuurlijk toepassen op de afbeeldingen. Benjamin wijst erop dat de bustes meer de somberheid van een verloren liefde uitdrukken.

Het is dus duidelijk dat alles in aanmerking komt om door Benjamin weergegeven te worden. Zelfs op café zondert hij zich soms af om de mensen te tekenen. Als stijlvoorbeeld noemt hij Enki Bilal, de Franse tekenaar met Yoegoslavische roots. Benjamin zegt er wel snel bij dat zijn werk echter geen copie is van Bilals stijl. De man is te belangrijk voor hem, onder andere omdat Benjamins werk zelf erg persoonlijk is. Zo schrijft hij bijvoorbeeld eigen teksten op de vrouwenbustes, die hij samen met z'n vriendin Laetitia maakt.

Sinds vorig jaar werkt Benjamin als vaste illustrator voor tentoonstellingen, audiovisuele projecten en websites van de Compagnie Gagarine. 'C'est une histoire sombre, très sombre...' is zijn eerste echte tentoonstelling, maar zijn bustes hebben al

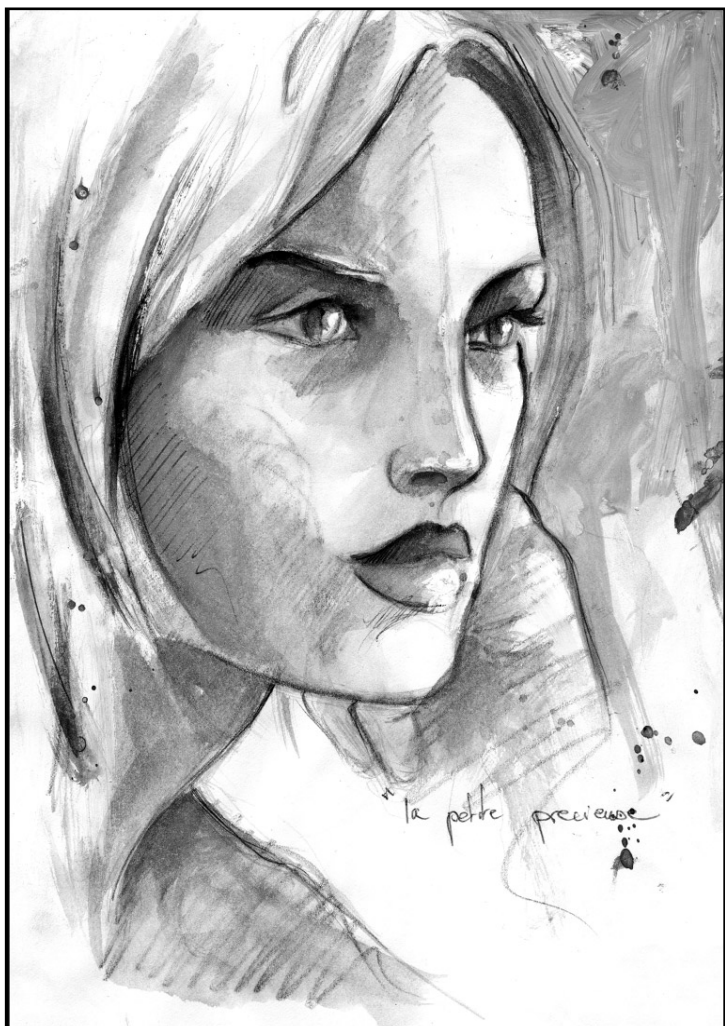


wat stof doen opwaaien in Noord-Frankrijk, waarvan hij afkomstig is. Zelfs een job als illustrator bij de regionale krant 'La voix du Nord' behoorde tot de mogelijkheden. Momenteel studeert hij nog Kunst en Illustratie te Doornik, een studie die hem blijkbaar bevalt, want hij denkt eraan om in de toekomst te doceren. Benjamin is echter hongerig naar kennis, hij wil verder gaan dan enkel illustreren en denkt daarbij vooral aan fotografie en architectuur. Ook de combinatie met informatica lijkt hem een noodzakelijke opleiding.

Informatica

Dat Benjamin een jong, twintigjarig talent is, blijkt duidelijk uit zijn reactie op de groeiende erkenning. Hij weet niet zo goed wat te antwoorden. Natuurlijk is hij blij en tevreden met het vertrouwen dat de Compagnie in hem heeft. Maar een uitgebreid en gefundeerd antwoord hoeft je niet te verwachten, Benjamin heeft er nog niet lang bij stil gestaan. Het verkopen van werken is dan ook zijn hoofdbedoeling niet, met wat extra naambekendheid voor zichzelf en voor de Compagnie is Benjamin al meer dan tevreden. Naast de leuke opdrachten, apprecieert hij ook de extra kennis die Gagarine hem aanleert, vooral op het vlak van informatica. Een duidelijke *win-win* situatie dus: de Compagnie heeft een talent in huis, Benjamin kan er bijleren. En wij kunnen dat allemaal gratis bezichtigen tot en met 15 mei 2004 in het Reynaert Theater Malpertuus (Redingenstraat 4, Leuven), telkens van 18.45u tot 20u.

www.compagniegagarine.com



Liters gratis bier

Studenten die wat krap bij kas zaten, hoefden vorige week niet op hun kin te kloppen. Heel Leuven leek eventjes een gratis kermis te zijn: van brunch over barbecue tot het meeste hamburgers eten in twee minuten om de hongerigen te spijzen en massa's gratis vaten tegen de eeuwige dorst. De nieuwe presidia zetten hun beste beentje voor om de al dan niet naïeve kiezer te overtuigen. Laat de spelen beginnen!

Hanne Vermeiren

De meeste kringen melden op hun site wel het één of ander over de kiesweek. Sommigen haalden heel het programma boven, anderen gaven enkel te kennen dat de kiesweek begonnen was. Gelukkig konden we toch van sommigen de contactgegevens strikken om hen te onderwerpen aan enkele vragen. Zoals de eerste die bij ons opkwam: Waarom die vreemde namen toch altijd?

Rotgans

Zoals in de politiek geldt dat de naam van de partij een afkorting moet zijn, zo geldt volgens ons in de kringenpolitiek dat de naam ondoorzichtig, dubieus en onbegrijpelijk voor

buitenstaanders moet zijn. Nietwaar Sara Vermeylen, opkomend preses voor Letteren onder de codenaam Saranoïa? "Wij heten Saranoïa omdat het binnen Germania de traditie is de ploeg naar de kandidaat-preses te vernoemen. Neem dus dat gefreakte gevoel na een pint te veel en mix er mezelve mee. Goed schudden en koel serveren."

"Neem dus dat gefreakte gevoel na een pint te veel en mix er mezelve mee. Goed schudden en koel serveren"

Goed, dat lijkt ons nog begrijpelijk. Evenzo zijn 'Lekker Psykant' voor Psychologie, 'Galaxy' voor Rechten en 'Steriel' bij Farmaceutica niet echt hersenbrekers. Ook de betekenis van de naam van ploeg 'Temptation' bij Ekonomika was niet moeilijk om te ontdekken, na het bezichtigen van hun site. Of hoe een heel meisjespresidium voor u uit de kleren ging, maar de fotograaf hen er niet helemaal opkreeg. Moeilijker om meteen te plaatsen was *Quack * de rotgans*, die

zich verkiesbaar stellen bij Bios. "Quack is komen bovendien tijdens een brainstormsessie op één van de eerste vergaderingen van de ploeg. Die rotgans verwijst naar een hilarische situatie op een vogel excursie in Zeeland," wordt ons door Hendrik Trekels en Maarten Vanhove uitgelegd.

Plonzen

Ze noemen zich zoals ze willen, denken wij dan, maar wat hebben ze ons te bieden? De verkiezingsprogramma's zijn niet zo intellectueel, maar eerder geschreven

na het zoveelste glas. De gemiddelde student weet wel wat de kring volgend jaar zal doen: feestjes geven, cantussen organiseren, al eens een cursus verspreiden en hier en daar wat belangen verdedigen, dat is overal hetzelfde. De manier waarmee het aan de man wordt gebracht, verschilt enigszins van ploeg tot ploeg.

Op woensdag was het Ladeuzeplein weer de favoriete stopplaats van elke rondleiding door historisch Leuven, maar op maandag en dinsdag hadden de acht ploegen van Ekonomika het plein bezet. De activiteiten waren niet zomaar eendjes vissen of blikjes omgooien. Natuurlijk was er wel een ballenkraam, aangeboden door ploeg eXpansion, maar ook een schijt-je-rijk, een krachtpatserstest, een 'vreet zoveel mogelijk hamburgers in twee minuten'-wedstrijd, salsales, een lounge, botsauto's, een zwembad shoot-out — zie eens een ander plonzen — en meer van dat. Door deze actie gingen de tongen aan het rollen, werd er veel over Ekonomika gepraat en vooral dat zal hen ten goede zijn gekomen. Op woensdag verhuisde de hele mikmak naar de Dekenstraat om ook daar de boel op stelten te zetten. Hiervoor was echter niet zomaar iedereen toegelaten, een *bandje* was vereist.

Mogelijk zijn deze acties vooral faculteitsgebonden, want 'kiesweek' betekent blijkbaar iets

anders bij Eoos. Zij voeren propaganda door een petanquetornooi, een themanamiddag en een Sangria-praatavond. Klinkt voor ons als Chinees.

Nuchter

Het voornaamste aspect blijkt dus vooral de *lol* te zijn, je gewoon 360 graden amuseren. Dat komt nog meer naar voren bij de lolploegen, die er zelfs geen doekjes om winden en zich volop laten gaan om niets anders te doen dan plezier te maken. Tom Kox, van de Lijst L.A.B.N. voor Letteren: "We doen het voor de lol, maar we nemen de zaak zeer ernstig en laten niet met ons sollen. We zien onszelf graag als professionele kommaneukers en hebben dagelijks wel iets op te merken aan de campagne van de 'serieuze' ploeg. Zo hebben we een beetje een corrigerende functie en stimuleren we Saranoïa om ons in alles te overtreffen, want wie wil er nu verliezen van een lolploeg."

Natuurlijk moet het geheel in goede banen geleid worden en zijn er regels om overtredingen tegen te gaan. Deze zijn opgesteld door de kringen zelf en gaan van een derde tot vijftig procent geldige stemmen. De meeste van deze quota lijken gehaald te worden, er worden alvast geen problemen rond gesignaleerd. Ook zijn er beperkingen voor degenen die zich willen laten verkiezen. Zo vermeldt het reglement van Farmaceutica: "De minimumleeftijd om deel te nemen aan de verkiezingen staat op zestien jaar, strokend met de wet op alcoholgebruik bij minderjarigen." Dat zegt genoeg.

Want hoeveel wordt er nu eigenlijk gedronken tijdens zo'n kiesweek? Een ruwe schatting kunnen wij niet maken, maar de meeste kringen lijken toch enkele gratis vaten aan te bieden, laat ons zeggen twee. Vermenigvuldig dat met ongeveer dertig ploegen en laat ons schatten dat er 180 pintjes uit één vat gaan. Dat betekent dat er afgelopen week zo'n 10.800 pinten gedronken zijn. Gratis. Natte vingerwerk natuurlijk en dus een zware onderschatting, Ekonomika alleen al sprak immers van 21.000 gratis pinten. Waarschijnlijk is dat het belangrijkste: de drank, want stemmen gaat blijkbaar niet met een nuchter hoofd.



HET WINNENDE WEL-FLITSVERHAAL

Chloor

De sleutel van de ingang deur is vrij zwaar, ook al is hij klein. Ze stopt hem altijd in het zijzakje van de binnenkant van haar zwemtas. En altijd moet ze een tijdje zoeken.

De geur van soep walmt haar in het gezicht als ze de deur van de burens op de eerste verdieping voorbijstapt. Een kleuter op de arm — waar ze de lus van de zwemtas al over zwiepte —, haar oudste kindje aan de rechterhand. Zij woont twee hoog en er is geen lift.

Maar ze is gelukkig. Voor het eerst een eigen nest. Als is het een flatje onder het dak en al moet ze rechtop staan om door het hoge raam het bos te zien. Maar het bos is er en ze kán het zien.

Ze houdt ervan om eindelijk zelf te beslissen. Hoé ze de tafel dekt. Wát ze kookt. Wannéér ze eten, zij en haar kleine gezinnetje. Zonder inmenging van haar vader bij wie ze na de bruiloft waren ingetrokken, in afwachting van de verhuizing naar de verre vreemde stad.

Net als ze de grote platte sleutel van haar eigen voordeur in de hand heeft, hoort ze aan de andere kant van de deur, in de kleine besloten hal, de telefoon hard rinkelen. Weerbarstig slot, weerbarstige deur... en dan die sporttas tussen deur en deurlijst. Vervelend telefoontoestel dat met een klik ophoudt te bellen op het ogenblik dat zij opneemt.

Dit moet haar vader geweest zijn, hij belt wel vaker op om deze tijd, tussen dag en schemerdonker. Straks belt ze wel terug. Eerst de kindjes verzorgen en al op bed leggen, het zwemmen heeft ze moe gemaakt. Daarna een knus avondmaal bijeentoveren, zo dadelijk komt Ivar eraan. Al zal hij vanavond wat later zijn, hij heeft taalles na kantoor. Ze verheugt zich op een stille avond met zijn tweetjes.

Feestelijk dekt ze de kleine ronde tafel in de eethoek. De kleur van de zelfgenaaide servetten steekt vrolijk af tegen de stijlvolle overgordijnen en het ernstige linnen van het tafellaken. Ze probeert haar vader nog terug te bellen maar die antwoordt niet. Kokkerellend geniet ze van de tijd die ze op Ivar wacht.

Als ze terugkeert naar de woonkamer, merkt ze dat ze de tafel heeft gedekt voor drie.

Terwijl ze het derde bord, het bestek, het derde wijnglas en het appelgroene servet weer opbergt, knijpt gemis haar adem af. Ze gaat aan het raam staan, opent het en kijkt met omfloerste ogen in de verte. Het bos ziet ze niet. Ze ziet een lange oprijlaan naast een oud huis en een oude man die vanuit de tuin naar een wegrijdende auto zwaait. Hij laat zijn arm langzaam zakken en draait zich traag om, gaat dan eenzaam naar binnen.

"Je oogleden zijn weer wat opgezwollen liefste..." Gezwind dropt Ivar zijn aktetas naast de sofa en kijkt haar bezorgd aan. Ik geloof echt dat er teveel chloor in het water van dat zwembad zit. Wil je niet een ander uitproberen?

Annie De Troyer

“De hoge prijzen zijn de dood van het studentenleven”

Terwijl boven de Rector een cantus losbarst, bestelt Xavier Detaille, preses van de Kelten, departement Echo, nog twee pintjes. De toon van het interview is gezet en we vuren onze eerste vraag af.

Liesbet Bex

Veto: Wat zijn voor jou de plus- en de minpunten om een jaar preses te zijn?

Xavier Detaille: «Minpunten? Ik zal met de pluspunten beginnen: eerst en vooral de sociale contacten. Je leert veel mensen kennen en de mensen die je al kende, leer je beter kennen. Daarnaast leer je verantwoordelijkheden nemen die je als gewone student nooit zou moeten nemen, waarvan je anders zelfs niet zou beseffen dat ze bestaan. Je leert delegeren en je moet mensen aan het werk zetten. Soms is de stress wel een minpunt. Aangezien je als preses zelf verantwoordelijk bent voor je studentenkring, brengt dat, bijvoorbeeld op een fuif, wel extra stress met zich mee. In het begin van dit academiejaar flopten zowat alle fuiven van de K.H.Leuven-kringen. Terwijl de Lido vorig jaar bijna altijd stampvol zat. Het was de avond van onze eerste fuif heel goed weer en dan blijft iedereen op de Oude Markt zitten. Maar je kan niet zeggen dat dat de enige oorzaak was. Uitgaan is erg duur geworden en ik denk dat veel studenten gewoon thuis blijven en op kot feestjes organiseren.»

Veto: Dus hebben je studies geleden onder je presesschap?

Xavier: «Heel zeker. Dat zal niet voor iedereen zo zijn, maar voor mij ziet het er toch heel erg slecht uit. We hebben dit jaar alle examens in januari gehad en het tweede semester konden we alleen door groepswork en andere taken nog punten halen. Het ziet er dus écht niet goed uit. Het draait allemaal om zelfdiscipline. En als preses krijg je ook snel commentaar als je eens wat vroeger wilt vertrekken. Een preses kan niet als eerste gaan slapen. Maar er zijn ook gewoon mensen die om een uur of drie kunnen stoppen met drinken en naar huis gaan. Dan geniet ik liever ten volle van m'n jaar als preses en als ik bis, heb ik gewoon een extra jaar plezier. Blijven zitten is zo slecht nog niet.»

Zuiplappen

Veto: Heeft een preses meer macht dan andere studenten?

Xavier: «Macht? Nee, een preses is niet meer dan een ander. Mensen hoeven niet aan de kant te gaan voor een lintje. Ik zou niet weten wie dat zou willen. Maar je krijgt wel meer aanzien, al is dat in beperkte mate. Bij mensen die het niet op het presidium hebben begrepen, kom je dan weer over als een dikke nek. Van hen krijg je geen respect omdat je preses bent.»

Veto: En op school?

Xavier: «Nee, zeker niet. Bij ons op school is de mentaliteit ten opzichte van de studentenclub eerder negatief. Op onze posters staan meestal vrouwen in bikini. Dat is gewoon om de studenten te lokken. Je gaat niet naar een fuif als er een varken op de affiche staat. Bij ons op school zijn ze nogal ouderwets katholiek ingesteld en hebben ze dus commentaar op onze affiches. Er is zelfs een lector die onze affiches heeft verwijderd omdat ze die vrouwenvriendelijk en degoutant vond. Wat is er nu mis met een mooie vrouw die op haar buik in kunstsneeuw ligt? Je zag trouwens enkel haar rug tot aan die dingen (Xavier maakt een golvend handgebaar, lb) die welving zo'n twintig centimeter boven haar gat. Er was totaal niks te zien.»

Veto: Heeft de school jullie gesanctioneerd voor die vrouwenvriendelijke aanpak?

Xavier: «Gelukkig niet. Ik zou het heel spijtig vinden moest een studentenclub gestraft worden door de school. Je zou als school de club moeten steunen. Dat enthousiasme ontbreekt bij ons wel. Het presidium doet ten slotte erg veel voor de studenten. Dat zou toch beloofd mogen worden. Maar de Kelten hebben de afgelopen jaren een imago opgebouwd van

zuiplappen die verder nergens rekening mee houden. Dat speelt wel vaker in ons nadeel.»

Veto: Hoe verloopt het contact tussen de bevriende kringen van de K.H.Leuven?

Xavier: «De Overkoepelende Kringraad (OKeR) heeft de kringen samengebracht. Dat is positief, want vroeger hadden we amper contact met de andere kringen. Nu vergaderen we ongeveer één keer per maand en kunnen we ideeën uitwisselen en onze agenda op elkaar afstemmen. Dankzij OKeR is die samenwerking in een stroomversnelling terecht gekomen. Dat we bij bevriende kringen gratis inkom krijgen op fuiven, is mooi meegenomen, maar de vriendschappen die erdoor ontstaan en de ervaring die je uitwisselt, zijn veel belangrijker. OKeR heeft zijn nut bewezen. Maar toch moeten we als kringen onze eigenheid behouden en niet zoals in Antwerpen gaan fusioneren tot één grote kring.»

Veto: Heb je het gevoel dat je op een bepaald punt hebt gefaald?

Xavier: «Op gebied van communicatie met de studenten hebben we zeker gefaald dit jaar. Ons Keltenboekje is de ideale manier om de studenten te informeren en hen bij onze werking te betrekken. Door allerlei problemen is er geen enkele editie van dat krantje gekomen.»

“De traditie wil dat er met het preseslint aan gevost wordt”



Magneet

Veto: Verhoogt preses zijn de erotische uitstraling?

Xavier: «Ze zeggen wel dat het preseslint de babe-magneet is. Ik heb er wel wat van gemerkt, maar ik kan niet zeggen of het nu aan dat lint ligt, of aan het feit dat ik veel uitga. En een grote aantrekkingskracht is niet altijd positief. Ik heb in zatte toestand behoorlijk wat misstappen begaan het afgelopen jaar. Een zatte mens kan je niet verantwoordelijk stellen voor zijn daden...»

Veto: Maar er hangt wel een traditie aan het Keltenlint vast, heb ik horen zeggen.

Xavier: «Ik had me aan die vraag verwacht, ja. Het preseslint van de Kelten wordt elk jaar doorgegeven. De traditie wil dat er met dat lint aan zo snel mogelijk wordt gevost. En het zal ondertussen zo'n dertig jaar oud zijn. Als je eraan denkt hoeveel bezwete lijven dat lint al hebben omgehad, ben je er wel een beetje vies van.»

Veto: Is het jou gelukt die traditie in stand te houden?

Xavier: «Het is nog nooit in me opgekomen. Zo van: “Amaai, willen we nu dat lint eens aandoen?” Ik heb het niet gedaan. En het zal me ook niet meer lukken, want

woensdagavond om elf uur ben ik preses af.»

Veto: Is het vorige presessen wel gelukt?

Xavier: «Er wordt veel over gepraat. De typisch mannelijke gespreksonderwerpen zijn vrouwen, voetbal en auto's. De mannen bij de Kelten zijn daar geen uitzondering op. Het zal wel enkele van mijn voorgangers gelukt zijn, maar ik zou het niet weten. We zouden het lint bij wijze van onderzoek eens onder blacklight moeten houden. Maar ik vind het zelf gewoon vies. Welke sick mind haalt het nu in z'n hoofd aan dat lint te denken terwijl hij met een meisje in bed ligt?»

Veto: Nu we toch in bed zijn beland: Ben je als student ooit ergens wakker geworden waar je het niet had verwacht?

Xavier: «Ik wist altijd wel wat ik deed. Maar het is me het afgelopen jaar wel vaker overkomen dat ik er de volgende ochtend verdomme hard spijt van had en dan ook erg rap weg was. Daar schaam ik me natuurlijk diep over. Allemaal de schuld van het bier. Ne vent met goesting is heel gevaarlijk. Zeker als hij gedronken heeft.»

Veto: Is het presesschap te combineren met een relatie?

Xavier: «Heel goed en heel slecht. Als je partner een blokbeest is en niet graag op stap gaat, krijg je wel problemen. Mijn langste relatie de afgelopen drie jaar duurde drie of vier maanden. Elke relatie sprong af omdat ik te vaak uitging en teveel dronk. Ik denk niet dat er een vrouw bestaat die graag heeft dat haar vriend elke ochtend straalbezopen thuiskomt.»

Veto: Heb je spijt gehad van je jaar als preses?

Xavier: «Nee, nooit. Zelfs als ik daardoor moet gaan werken zonder diploma, dan is dat maar zo. Hoeveel mensen kunnen er zeggen dat ze preses zijn geweest? Het is een unieke ervaring en ik snap niet dat er niet meer mensen zich engageren voor een functie binnen een presidium. Je leert zoveel mensen kennen en je leert voor jezelf opkomen, je bek opentrekken. Dat is op een cantus wel handig. Kelten staan erom bekend dat ze naar een cantus komen om te zuipen, niet om te zingen.»

Mentaliteit

Veto: Maakt het een verschil of de preses een man of een vrouw is?

Xavier: «Men zegt toch dat de beste zakenman een vrouw is. Dat hoor ik als student marketing natuurlijk niet graag, maar je kan die regel doortrekken naar andere leidinggevende functies, zoals preses. Het zou geen kwaad kunnen als er wat meer vrouwelijke presessen zouden zijn. Vrouwen kunnen goed onderhandelen en zijn stressbestendiger dan mannen, heb ik ergens horen waaien. Als dat waar is, is een vrouw zeer geschikt als preses. Het zorgt sowieso voor een andere invalshoek, want een vrouw denkt gewoon in de tegenovergestelde richting als een man. Als een vrouw 'wit' zegt, heeft de man — al dan niet bewust — toch de neiging om 'zwart' te zeggen. Ik ben toch zo. Als ik moeilijk kan doen, zal ik het doen.»

Veto: Kan een vrouw ook een cantus leiden?

Xavier: «Daar is de vrouwelijke preses inderdaad benadeeld. Maar dat ligt aan het publiek, dat geen respect heeft voor een vrouw als preses. Ze komen de cantus op stellen zetten omdat ze denken dat een vrouw de boel niet in de hand kan houden. Dat is normaal, ik dacht vroeger ook dat de preses een man moest zijn, maar ik heb dit jaar ondervonden dat er ook vrouwen zijn die verdomd hard hun bek kunnen openzetten. Een preses mag zich niet laten doen. En er wordt nog vaak gedacht dat een man meer aankan dan een vrouw. Als die mentaliteit zou veranderen, zouden er meer vrouwelijke presessen zijn.»

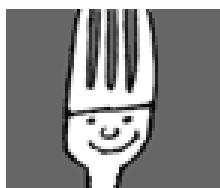
Veto: Hoe populair zijn de kringen nog bij de studenten?

Xavier: «Dat hangt voor een groot deel af van de communicatie. Je moet elk jaar blijven werken aan een groter ledenaantal, door genoeg reclame te maken en ervoor te zorgen dat je clubavonden een succes zijn. Maar uitgaan is veel duurder geworden, en dat voel je wel. Een student kan één keer per week uitgaan en moet de rest van de week boterhammen met choco eten. De fuifzaal en het bier zijn de laatste jaren steeds duurder geworden. Tegenwoordig betaal je

op de Oude Markt bijna evenveel als in een discotheek. Die hoge prijzen zijn de dood van het studentenleven.»

“Een man met goesting is heel gevaarlijk. Zeker als hij gedronken heeft”

Nieuwe vraag: Hoe zie jij het studentenleven in Leuven binnen tien jaar? Is er nog leven na de dood?



Menu van de week in Alma 1-2-3

26 - 30 april 2004

= vegetarische schotel ~~X1~~ = niet in Alma 1
~~X2~~ = niet in Alma 2 ~~X3~~ = niet in Alma 3

VANAF 27 APRIL KOUDE SCHOTEL EN BARBECUE

maandag

Kervelsoep	0,50
X2 Zalmkrokot met koolrabi in kaassaus	3,40
Zalmkrokot met Mephistosaus	3,40
Kalkoengebraad met spinazie	3,90
X1 Kalkoengebraad met Mephistosaus	3,90
Pikant stoofpotje uit Sri Lanka	3,90
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus met cognac	4,30
X1 Boerenworst met tomatensla	2,30
Vegetarische spaghetti uit Napoli	2,30/2,55

dinsdag

Minestrone soep	0,50
Gemarineerd gebrad met peer, veenbessen en peperroomsaus	4,30
Cordon bleu met courgetten en tomaat	3,90
Cordon bleu met romige Armagnacsaus	3,90
Stoofvlees	3,40
Kaaskrokotjes met Tirolse saus en groenten	2,30
Zalm met spinazie en tagliatelle	4,30
4-kazen tortellini X1 X2	2,55
koud buffet in A2	

woensdag

Groensoep	0,50
X1 Kalkoenspiesjes met jonge wortelen	3,90
Kaloenspiesjes met peperroom	3,90
Gevulde paprika's met couscous	3,40
Koninginnenhapje	3,00
Rumsteak met Armagnacsaus en oventomaat	4,30
X2 Visfilet in papillot met peterseliepuree	3,90
Penne bolognaise	2,30/2,55
Koud buffet (A1) en Barbecue (A3)	

donderdag

Tomatensoep met uiringen	0,50
X2 Krokant gevogeltelapje met selder in room	3,90
Krokant gevogeltelapje met bearnaise	3,90
X1 Rumsteak met prinsessenboontjes in tomatensaus	3,90
Rumsteak met bearnaise	3,90
Orloffgebrad met archiducsaus en perzikschiifjes	3,90
Hamburger met red green Orlando	2,30
Quornsteak met broccoli	3,00
X2 Lasagne met kabeljauw en witloof	4,30
Koud buffet (A3) en Barbecue (A1)	

vrijdag

Bonensoep	0,50
Rumsteak met gestoofde zomergroenten	3,90
Rumsteak met Provençaalse saus	3,90
Kippennuggets met ananas	3,90
X1 X2 Kippennuggets met Provençaalse saus	3,90
X2 Balletjes in tomatensaus met aardappelpuree	2,55
Notenrijst met geitenkoulibiaka	3,90
Macaroni met spekjes en broccoli	2,30

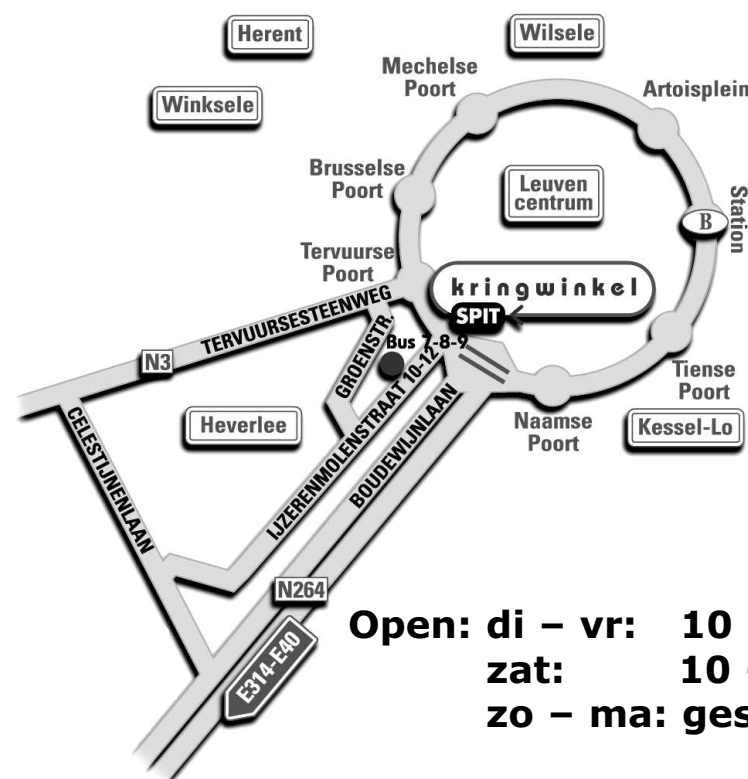
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen,
huisraad, boeken, platen, cd's en
pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be



Open: di - vr: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

ZED
CINEMA

PROGRAMMA VAN 28 APRIL T.E.M. 4 MEI 2004

WOENSDAG 28 APRIL

20u JULES ET JIM
22u30 AFF: SOPHIATOWN

DONDERDAG 29 APRIL

20u AFF: SI-GUERIKI
22u30 AFF: SOLDIERS OF THE ROCK

VRIJDAG 30 APRIL

20u AFF: PROMISED LAND
22u30 AFF: SOLDIERS OF THE ROCK

ZATERDAG 1 MEI

15u AFF: NHA FALA
18u AFF: KATIBO YE YE
20u AFF: NHA FALA
22u30 AFF: SOPHIATOWN

ZONDAG 2 MEI

15u AFF: LES ORIGINS DU SIDA
18u AFF: THE LAST JUST MAN
20u AFF: STANDING IN THE
SHADOWS OF MOTOWN
22u30 JULES ET JIM

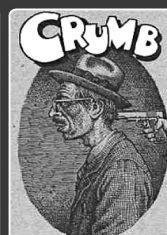
MAANDAG 3 MEI

20u AFF: AL MASSIR
22u30 AFF: STRANGE FRUIT

DINSDAG 4 APRIL

17u AFF: AL MASSIR
20u AFF: PROMISED LAND
22u30 AFF: NIGHT STOP

VOLGENDE WEEK IN ZED:



FILMKLASSIEKER

JULES ET JIM

François Truffaut / Frankrijk / 1962 / 1u 40 min / Met: Jeanne Moreau, Oskar Werner, Henri Serre, Sabine Haudepin, Boris Basso e.a.



Parijs, aan de vooravond van de eerste wereldoorlog. Wanneer de Duitser Jules en de Fransman Jim elkaar per toeval ontmoeten blijkt al gauw dat ze drie belangrijke liefdes gemeen hebben: de kunst, de literatuur en de vrouwen. Ze worden beiden smoorverliefd op de charmante en wispelturige Catherine. Zij kiest uiteindelijk voor Jules en trouwt met hem. Ondertussen is de oorlog uitgebroken en verliezen de drie elkaar uit het oog. Jules en Jim vechten aan de andere zijde van het front en hopen nooit tegenover elkaar te staan op het slagveld. Jaren later ontmoeten ze elkaar opnieuw in Duitsland. Hoewel Jules en Catherine samen een dochtertje hebben, merkt Jim dat het huwelijk op zijn einde loopt...

WWW.CINEMAZED.BE

AFRIKA FILMFESTIVAL 2004



Afrika Filmfestival is aan haar 9e editie toe. Het centrum van het festival ligt in Leuven, maar er worden ook voorstellingen georganiseerd in Aarschot, Diest, Haacht, Tienen, Dilbeek, Strombeek, Halle en Steenokkerzeel. In Leuven kan u tussen 23 april en 8 mei terecht in Studio Filmtheaters, Pangae en Cinema ZED. Een aantal films wordt voorafgegaan door een kortfilm. Voor meer details hierover en alle andere festivalinfo: check www.afrikafilmsfestival.be!

EEN GREEP UIT HET PROGRAMMA...

PROMISED LAND

Jason Xenopoulos / Zuid-Afrika / 2002 / 1u 40min / Met: Nick Boraine, Lida Botha, e.a.

NHA FALA (My Voice)

Flora Gomes / Portugal-Lux-Fr. / 2002 / 1u 30min

SOPHIATOWN

Pascale Lamche / UK-Ierland / 2003 / 1u 22min

AL MASSIR (LE DESTIN)

Youssef Chahine / Egypte / 1997 / 2u 15min /

De volledige lijst titels en bijhorende besprekingen vindt u op onze website, www.cinemazed.be en in de ZEDmaandfolder.



CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 22
26 april 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

Verantwoordelijke uitgever:
Joris Beckers

Medewerkers:

Joris 'banaan' Beckers, Liesbet 'rum-rozijnen' Bex, Ben 'stracciatella' Deboeck, Karlijn 'praliné' Deforche, Dries 'McFlurry' De Smet, Bruno 'Magnum' De Vel, Wim 'kinderijsje' Gemoets, Caroline 'aardbei' Kippes, Sara 'cocos' Laes, Thomas 'mokka' Leys, Kris 'chocolade' Malefason, Kurt 'doe mij maar twee bollen' Smeets, Davy 'pistache' Tydmans, Clara 'passievrucht' Vanmuysen, Sven 'Dame Blanche' Vannecke en Hanne 'Cornetto' Vermeiren.

Doka:
Pieter Baert, Johan Coart en Olivier Leirs.

Cartoons:
Sh3L4C

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Kris Malefason en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Hanne Vermeiren

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, conopea, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Ad valvas

ALFA & E00S

• 27/04 om 21.00 u: Laatste fuif (Blauwe Kater), met de verkiezingsuitslagen omstreeks 22u30.

FARMACEUTICA

• 26/04 Lolploegenavond: 'Country night' (Capsule). Om 12u Coyote Ugly act. • 27/04 Lolploegenavond: 'De nacht van de gratis vaten' (Capsule). • 28/04 Kies-td door ploeg 'Steriel' met 2 gratis skireizen en een etentje in de Carlysse te winnen (Musicafé). • 28/04 om 12.00 u: Gratis lunch met allerlei koffiekoeken, dranken en een gratis krant (Capsule). • 29/04 om 17.30 u: Presidiumverkiezing (Capsule). • 29/04 om 20.30 u: Kiescantus.

GERMANIA

• 26/04 om 20.00 u: Ploeg Saranoïa: muziekkwis. • 27/04 om 22.00 u: Ploeg Saranoïa: presidiumverkoop (Praatkamer Fak Letteren). • 28/04 om 13.00 u: Ploeg Saranoïa: actionpainting in de arena van Letteren. • 30/04 Ploeg Saranoïa: ijsjesverkoop aan MSI.

GERMANIA, KLIO, ROMANIA, HISTORIA

• 29/04 Eindfeest van Germania, Klio, Romania en Historia (feestelijk ten grave gedragen).

POLITIKA

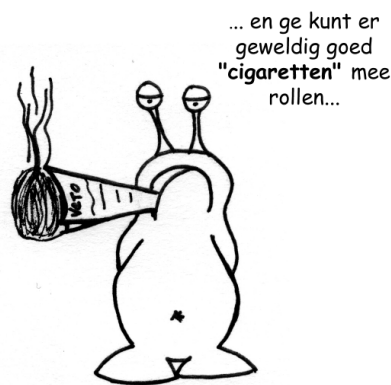
• 29/04 om 22.00 u: Politika-fuif (Albatros).

WINA

• 30/04 om 20.00 u: Aulacantus (aula 200N, 00.04).

www.veto.be

Freddy leest Veto,
u toch ook!



RecuPC vzw

Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon:016/26.13.49
Telefoon:016/25.91.03
www.recupc.be
Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

Tweedehands-
toestellen
1 jaar garantie

Laptops
vanaf: 300,00 euro
max.: 600,00 euro

Desktops
vanaf 80,00 euro
max.: 435,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.
Eigen hersteldienst (lage prijzen).
Prijzen en specificaties:
www.recupc.be

Agenda

DINSDAG

18.00 u LEZING General College door Jean-Luc Dehaene in het departement Sociale School Heverlee: "Een boodschap, een commissie voor Europa." Inschrijven is noodzakelijk en kan bij kathleen.zonderman@khleuven.be. Indien nodig wordt in een aansluitende aula een videoprojectie getoond, in departementale aula, toeg. gratis, org. KHLeuven.

20.00 u FILM 'Kandahar': een felle aanklacht tegen humanitaire onverschilligheid en politiek cynisme, maar zeker geen éénduidig politiek pamflet, in Aula Michotte, toeg. 1,5, org. AISL.

20.30 u DEBAT Verkiezingsdebat: Vlaams duel tussen Geert Bourgeois en Bruno Tobback, Europees debat tussen Brecht Tessier, Gwendolyn Rutten en Stijn Bex. Gratis vat nadien, in Auditorium Max Weber, toeg. 1, org. CDS Leuven.

WOENSDAG

19.30 u DEBAT Gespreksavond over de 'Intellectuele leegloop van België, toekomt en uitbouw van onze kennismaatschappij' met minister Frank Vandenbroucke, Yves Willems (KUL), een vertegenwoordiger van het VBO, Wilson De Pril (Agoria) en Dirk Rabaey, in Auditorium Jean Monnet, org. Institute of Electrical and Electronical Engineers.

ZONDAG

16.00 u PRAATCAFÉ De uitzonderlijke positie van Cuba in de derde wereld en de houding van Europa. Cubaanse artsen en leraars in andere ontwikkelingslanden, in Villa Ernesto (Vismarkt), org. De Vrienden van Cuba.

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks

in je bus.

001-0959719-77

Veto te snel
uitgelezen?
Discussieer verder
op onze eigen
nieuwsgroep:
kotnet.veto

Berichten

LOKO - Kringraad zoekt voor het academiejaar 2004 - 2005 studenten-vrijwilligers voor de volgende functies:

- 1 voorzitter
- 4 vertegenwoordigers op Onderwijsraad (2 humane, 1 exacte, 1 biomedische)
- 2 vertegenwoordigers op StAL (Studentenraad van de Associatie Leuven)
- 4 vertegenwoordigers op Academische Raad (2 humane, 1 exacte, 1 biomedische)
- 2 vertegenwoordigers op VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten)
- 1 vertegenwoordiger op AVL (Academische Lerarenopleiding)
- 1 kringcoördinator
- 1 vertegenwoordiger internationaal

Kandidaten voor deze functies dienen hun motivatie en c.v. in te dienen voor woensdag 12 mei op de 's-Meiersstraat 5 of via kringraad@loko.be.

Meer informatie kan je altijd verkrijgen op de bovenvermelde adressen, tussen 14u en 18u op 016/22.31.09 of via <http://krira.loko.be>.

LOKO - Kringraad werft aan voor het academiejaar 2004 - 2005: 2 stafmedewerkers

Een stafmedewerker ondersteunt de werking op administratief en inhoudelijk vlak. Het is een bezoldigde functie en dit voor 19,5 uur per week. Enige kennis van de Leuvense studentenbeweging en de universiteit is een pluspunt. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend. Een eerste contract loopt van 1 augustus 2004 tot 31 juli 2005, een tweede van 1 september 2004 tot 31 mei 2005. Indien je interesse hebt, dien dan je sollicitatiebrief met c.v. in op het Kringraadkantoor ('s-Meiersstraat 5, 3000 Leuven) of op kringraad@loko.be en dit voor woensdag 5 mei. Voor meer informatie kan je ook op bovenstaande adressen terecht.

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 14.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

www.veto.be

Een serieus gevoel voor humor

Kurt Feyaerts: «Het is het doel van onze onderzoeksgroep om taalkundig geïnspireerd onderzoek te verrichten in een gebied dat nog niet overbevist is. Daarmee bedoel ik creatief taalgebruik, waaronder je ook humor of nieuwvormingen kan plaatsen. Op welke manier schelden we elkaar uit? Hoe noem je iemand aantrekkelijk of lelijk? Doen we dat volgens een bepaalde systematiek?»

«Maar we willen ook ons licht werpen op de creatieve component die je in beeldspraak vindt. Als je bijvoorbeeld kijkt hoe men vanuit een bepaalde politieke geïnspireerdheid spreekt over fenomenen als migranten, dan is dat in een bepaalde zin ook creatief.»

«Aan het einde van het onderzoek is het niet de bedoeling dat we voorgoed weten hoe humor in elkaar zit. Het is niet zo dat we dan *alle* grappen plat hebben geanalyseerd. In de eerste plaats kijken we naar bepaalde strategieën: in welke termen spreken we over onze ‘domme’ medemens?»

Sexy

Veto: Vanwaar de keuze voor dit materiaal?

Geert Brône: «We hebben dat materiaal niet alleen gekozen omdat het leuk is om te bestuderen. Je kan er ook heel wat belangrijke dingen uit afleiden. Als je ervan uitgaat dat humor altijd te maken heeft met het doorbreken van een norm, dan kom je ook heel wat te weten over die norm zelf. Er zijn namelijk heel wat normen waarvan we ons helemaal niet bewust zijn. Dat kan een talige norm, maar ook een sociale zijn.»

Feyaerts: «We willen niet die groep worden waar het eens goed lachen is met het materiaal dat ze verzamelen. Het is uiteraard leuk materiaal en dat vormt ook wel een motivatie. Je kan echt wel hoogstaand taalkundig onderzoek verrichten aan de hand van grappig materiaal.»

“Van heel wat normen zijn we ons niet bewust”

Veto: Speelt het ook een beetje mee dat het een ‘sexy’ manier is om aan taalkunde te doen?

Brône: «Op het eerste zicht lijkt het misschien een poging om te kunnen scoren. Maar eenmaal je met het materiaal aan de slag gaat, merk je al heel snel dat het niet zo sexy is hoor. Humor is heel moeilijk om te beschrijven. Het is een enorm complex van verschillende dimensies. Je speelt met het sociale, het culturele, het talige... Dat allemaal proberen vatten in een beschrijving, is immens moeilijk. Het is net die eerste reactie die het leuke materiaal is, die snel voorbijgaat.»

Veto: Waar vinden jullie voorbeelden van creatief taalgebruik?

Feyaerts: «Het zit soms in een onverwachte hoek. We komen allemaal wel eens een krantenkop tegen die licht dubbelzinnig is. Ik weet nog dat ik me ten tijde van de arrestatie van Dutroux stoorde aan bepaalde uitlatingen. Sommige mensen zeiden terwijl de graafwerken nog bezig waren dat ze “de dossiers tot op het bot zouden uitspitten”. Dan vraag je je toch af of mensen dit bewust doen.»

Vervreemding

Veto: Jullie spraken van humorstrategieën. Kunnen jullie daar een voorbeeld van geven?

Feyaerts: «Je kan bewust geen gebruikmaken van voor de hand liggende elementen om een bepaald beeld op te roepen. Dat heb je bijvoorbeeld in cartoons. Daar ga je neven-effecten selecteren of op de voorgrond plaatsen. Tegelijkertijd vermeld je voor de hand liggende elementen niet, om een zekere vervreemding te creëren. Je moet dan een hele cognitieve operatie reconstrueren om te weten wat bedoeld wordt. Die operatie kan je beschrijven in termen van metafoer of metonymie. Een klassiek voorbeeld is: “Ik zie twaalf zeilen aan de horizon”. Je benoemt dus het zichtbare gedeelte om

Taal hoeft zeker niet saai te zijn. Denk maar aan de bewoordingen waarmee we elkaar soms uitschelden. Het is dit soort creatief taalgebruik dat professor Duitse Taalkunde Kurt Feyaerts en Geert Brône van de onderzoeksgroep CHIL (*Creativity, Humor and Imagery in Language*) bestuderen.

Joris Beckers & Wim Gemoets

te verwijzen naar het hele schip. Dat is een heel voor de hand liggende vorm van metonymie. Je benoemt een deel, maar je verwijst naar het geheel. Wat je in humor hebt, is net het doorbreken van die voor de hand liggende relaties. Als je een uitdrukking gebruikt als ‘Hij zit op zijn verstand’, dan creëer je een beeld waarbij de locatie van het verstand een heel andere locatie is dan je zou verwachten, namelijk het achterwerk.»

“De manier waarop we dagelijks met elkaar praten is doorspekt met creatief taalgebruik”

Veto: Kan dat dan ook gezien worden als het risico om je communicatie minder verstaanbaar te maken?

Feyaerts: «Het balanceert altijd tussen goed verstaanbaar zijn en afwijken van gewone uitdrukkingen. Daarin schuilt net het geniale van humor. Het lukt doorgaans ook om dat evenwicht in stand te houden. Je wil dat die persoon die je voor dom of lelijk uitscheldt, snapt dat je hem aan het uitschelden bent. Je wil dan niet de platgetreden paden bewandelen, maar expressief uit de hoek komen. Dan ga je op zoek naar nieuwe, afwijkende beeldspraak. Maar niet zo afwijkend dat de verstaanbaarheid in het gedrang komt.»

weet je dat je onderzoeksdomein serieus genomen wordt.»

Veto: Is humor een taaloverschrijdend gegeven?

Brône: «Het is zeker geen taalspecifiek fenomeen. Je kan nooit uitspraken doen die bijvoorbeeld alleen voor het Duits gelden. Je ziet dezelfde patronen terugkomen in het Duits en het Engels. ‘Your mother is so fat that her picture fell off the wall’ vind je ook in het Duits terug.»

Feyaerts: «Het verschil tussen Engelse en Duitse humor heeft meer met de brede cultuur en maatschappij te maken. Je hebt waarschijnlijk wel verschillende types humor, maar dat is niet meteen onze hoofdbekommernis.»

Ratten

Veto: In wezen verschilt creatief taalgebruik dus niet zoveel van alledaags taalgebruik.

Feyaerts: «Ze staan niet los van elkaar. In normaal taalgebruik merk je ook vaak een stilistische neiging om niet altijd in dezelfde beeldspraak te vervallen. Je wil vaak je beeldspraak wat aanpassen, in functie van stijl of de boodschap die je wil overbrengen. Ik denk nu aan de beeldspraak over vreemdelingen. Je kan die voorstellen als een overstroming of een toevloed. Op die manier creëer je al dan niet een beeld van een catastrofe die op je afkomt. Vanuit die voorbeelden stel je vast wat de kracht van beeldspraak is. Hetzelfde is in de jaren dertig gebeurd met de voorstelling van joden als ratten die uitgeroeid moesten worden. Als zo’n taal geïnstitutionaliseerd raakt, creëer je bij de bevolking een bepaald beeld van die groep. Zo iets kan je ook wel bij programma’s van politieke partijen vaststellen.»

Brône: «De manier waarop we dagelijks met elkaar praten, is doorspekt van creatief taalgebruik. Als je een normale conversatie van vijf minuten beluistert, ga je zeker veel vormen van beeldspraak en humor tegenkomen.»

“Je staat soms versteld waar je zoal metaforen vindt”

(foto Olivier Leirs)



Feyaerts: «We gebruiken altijd allerhande metaforen om onze teksten op te smukken. Je kunnen niet anders om over abstracte dingen te spreken. Lees maar eens een beursbericht, het staat vol van beeldspraak: een koers die stijgt en daalt, een dieptepunt, enzovoort. Probeer maar eens over liefde en haat te spreken in termen die alleen over die begrippen gaan. We laten ons constant inspireren door ervaringen waar we heel vertrouwd mee zijn. Je staat soms versteld waar je zoal metaforen vindt.»

Pietluttig

Veto: Komt er in de toekomst misschien een boekje ‘Humor in tien stappen’ uit?

Feyaerts: «Dat is de stap die we niet willen zetten: “Kom maar bij ons langs en wij leren hoe je grappig kunt zijn”. Dat is een heel ander perspectief. We kijken naar grappige cartoons of uitingen en kunnen die analyseren, maar dat werkt zeker niet omgekeerd. Je kan niet tegen mensen zeggen: “Neem een metafoer en plak er drie metonymieën aan vast en je bent grappig aan graad vier”. Dat zou op zich al een grap zijn.»

«Er zijn ook ongelooflijk veel aspecten die je niet zomaar eventjes onder controle kan krijgen. Denk maar aan gebaren, timing, enzovoort. Als je in een college zit en je praat met je buur over pietluttige zaken, lach je met dingen die je anders nooit grappig zou vinden. We willen een bescheiden steentje bijdragen tot het doorgronden van een complex fenomeen als humor.»

Veto: Kunnen jullie nog gewoon met grappen lachen?

Brône: «Je hebt natuurlijk wel de neiging om te gaan nadenken over de analyse van zo’n grap. Maar we kunnen nog goed lachen, hoor.»

Perifeer

Veto: Is er al veel onderzoek aan humor besteed?

Brône: «Humor is om verschillende redenen geen platgetreden terrein. Dat heeft enkele oorzaken. Het wordt misschien beschouwd als een triviaal onderwerp. Maar ik denk dat de belangrijkste reden is, dat het een psychologisch en complex gegeven is. Als je daar een empirische methode op loslaat, is het heel moeilijk om alles te controleren.»

«Je ziet wel vaak dat er eenmalige publicaties zijn. Iemand heeft eens een weekend vrij en zal dan maar een paper over humor schrijven. Toch zijn er enkele gestructureerde onderzoekslijnen.»

«Humoronderzoek lijkt een centralere plaats in te nemen. Het vormt natuurlijk nog altijd een perifeer gegeven. Linguïsten zien er ook wel het belang van in, hoor. Zo kregen we de mogelijkheid om op een belangrijke linguïstische conferentie een themasessie over humor te organiseren. Dan